

5 glazbena
76 tribina
opatija

.....
7.-10.11.2019.

CANTUS

I ove vam godine sa zadovoljstvom želim dobrodošlicu na 56. izdanje Glazbene tribine Opatija, koja se od 7. do 10. studenog održava u našem gradu.

Vjerujem da u četverodnevnome bogatom glazbenom programu, uz koncerte, prateće tribine i predavanja, brojna glazbena publika može pronaći mnogo toga za sebe.

Svjedočimo da Glazbena tribina Opatija predstavlja dobar razlog dolaska istančane glazbene publike u naš grad, te smo zbog toga iznimno zadovoljni.

Opatija je upravo idealna destinacija za održavanje Glazbene tribine, a interes publike za programom ove kvalitete i sadržaja uvijek je velik. Vjerujemo da je Opatija, kao grad bogate povijesti i kulturne baštine, privlačna i zbog kreativne atmosfere koju nudi glazbenicima i posjetiteljima Glazbene tribine.

Organizatorima zahvaljujem na entuzijazmu i energiji koju su ugradili u manifestaciju te na činjenici što je već godinama uspijevaju održati na iznimno visokoj razini.

Svim glazbenicima i sudionicima Glazbene tribine želim uspješan rad i užitek u glazbenom doživljaju.

Ivo Dujmić

gradonačelnik Grada Opatije

Poštovane kolegice i kolege, dragi posjetitelji Tribine,

Glazbenu tribinu 2019. godine posvetio sam suradnji sa švedskim i francuskim umjetnicima. Program Tribine obuhvaća veći broj praizvedbi – neke sam od njih osobno naručio za pojedine ansamble, a druge su kompozicije već prije napisane, ali dosad nisu dobile priliku za praizvedbu.

Posebna mi je čast na Tribini ugostiti Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske, koji će pod vodstvom dirigenta Ivana Josipa Skendera praizvesti i tri nove kompozicije Ivane Kiš, Tene Ivane Borić i Danijela Legina. Smatram da je povezivanje mlade generacije umjetnika s velikim hrvatskim ansamblima iznimno značajno, ponajprije za skladatelje koji su dobili priliku komponirati za veliki puhački orkestar, ali i za sam orkestar, koji nastavlja biti neizostavnom karikom u razvoju suvremenoga hrvatskoga glazbenog stvaralaštva.

Ansambl Mimitabu iz Švedske praizvest će tako djela Mladena Tarbuka i Frane Đurovića naručena upravo za njih, a ansambl Synchronos već napisana djela Sande Majurec, Borisa Jakopovića i Dubravka Detonija, koja će u Opatiji biti praizvedena. Posebno bih istaknuo suradnju I.N.K. Experiment Dua (Ivana Kuljerić Bilić i Nikola Krbanyevitch) s glazbenikom Mathieuom Teissonnierom, koji će, između ostalih, izvesti djela Silvija Foretića i Marka Markuša.

Inozemni gosti skladatelji ove su godine Andys Skordis (Cipar/Nizozemska) i Bruno Giner (Francuska), koje će publika imati prilike upoznati na koncertima i u razgovorima s umjetnicima. Razgovori s umjetnicima pokazali su se prošlih godina kao najproduktivniji element Tribine u smislu povezivanja hrvatskih i stranih umjetnika i ansambala.

U *off programu* Tribine ove će se godine solo nastupom predstaviti Matej Meštrović – prošlogodišnji dobitnik potpore na natječaju 'International' Hrvatskoga društva skladatelja.

I ove godine nastavljamo projekt započet 2017. – radionicu suvremene glazbe za studente-instrumentaliste, u koju su uključeni studenti svih Muzičkih akademija u Hrvatskoj, a pod mentorstvom hrvatskih umjetnika – Mije Elezović, Ivane Bilić i Gordana Tudora. Radionica svake godine poprima sve veće značenje jer se pokazalo kako ulaganje u mlade glazbenike-instrumentaliste motivira pojedince da nastave specijalizaciju u tom smjeru i nakon studija. Nadam se da će suradnja svih akademija u Hrvatskoj, a uz potporu Hrvatskoga društva skladatelja, dodatno potaknuti mladu generaciju umjetnika da se i dalje usavršavaju u tom smjeru i promoviraju hrvatsku suvremenu umjetnost u zemljama EU-a i u svijetu.

Jedan od glavnih ciljeva Tribine jest uspostavljanje međugeneracijske povezanosti, te smo, u suradnji s akademijama i sa samim studentima, i ove godine osigurali potporu za tridesetak studenata – skladatelja, muzikologa i instrumentalista, što pokazuje i njihovu osobnu zainteresiranost za suvremenu glazbu i njezine različite aspekte.

Svim posjetiteljima Tribine želim ugodan boravak u Opatiji, s posebnom željom da uživaju u koncertnim programima i susretima s umjetnicima!

Tibor Szivovica
umjetnički voditelj

7. 11. | četvrtak

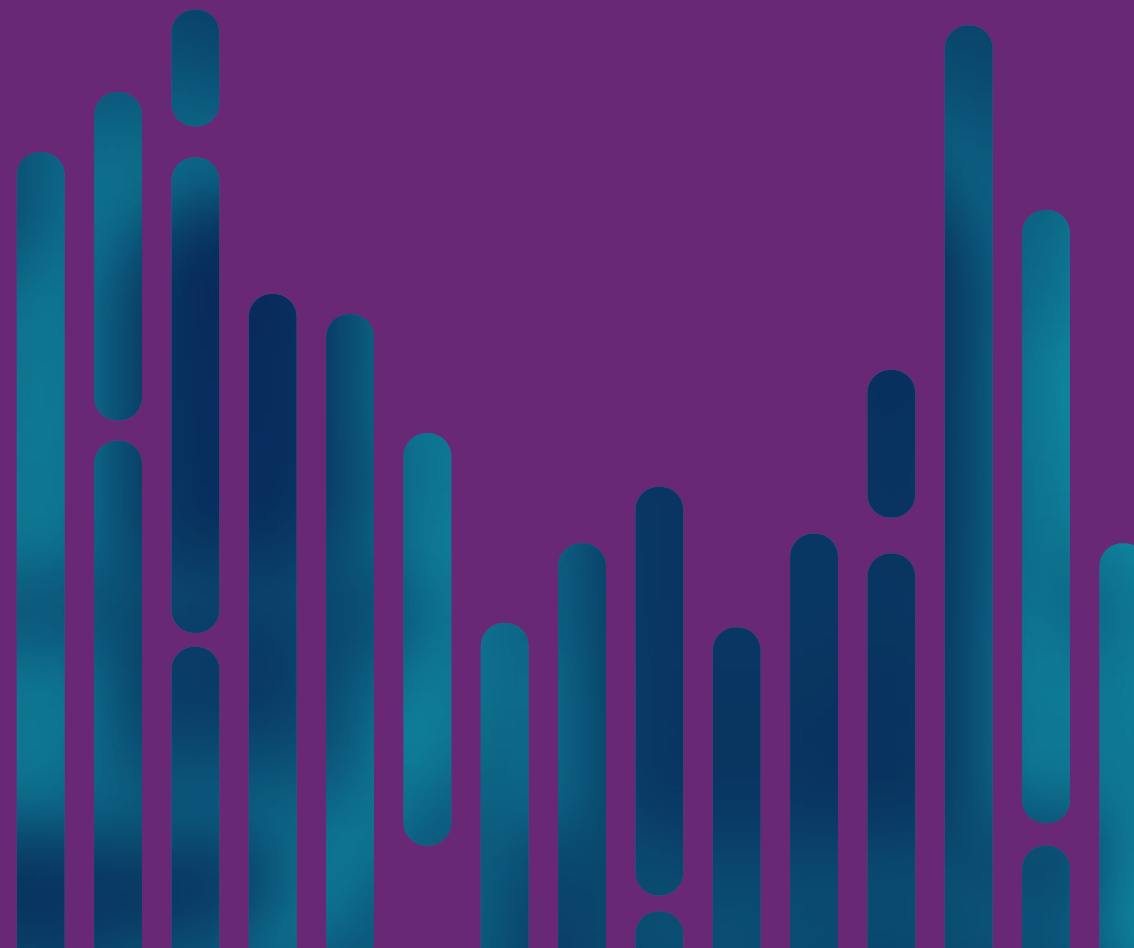
5

20:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

**Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga
Republike Hrvatske**

**Ivan Josip Skender, dirigent
Arijana Gigliani Philipp, sopran**

Davor Bobić, Anđelko Igrec, Ivana Kiš, Tomislav Uhlik,
Danijel Legin*, Tena Ivana Borić**

7. 11. | ČETVRTAK

20:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske

Ivan Josip Skender, dirigent

Arijana Gigliani Philipp, sopran

Davor Bobić: *Zagorske slike*, suite za simfonijski puhački orkestar
Stvaranje Zagorja/Kajkavski praiskon
Bednjanska legenda
Zagorski svati

Andelko Igrec: *Granny's Song*, za simfonijski puhački orkestar

Ivana Kiš: *Protest*, za sopran i orkestar – praizvedba

Tomislav Uhlík: *Satyricon*, za simfonijski puhački orkestar

Danijel Legin: *Dyptich*, za puhački orkestar – praizvedba
prelude / ARIA / interlude / TOCCATA / postlude

Tena Ivana Borić: *Pregnancy Mode*, za puhački orkestar i udaraljke – praizvedba

Skladatelj, pedagog, organizator i voditelj nekad varaždinske, a danas osječke glazbene sezone te dugogodišnji ravnatelj Varaždinskih baroknih večeri, **Davor Bobić** (1968.), jedan je od najutjecajnijih glazbenika suvremenoga hrvatskoga glazbenog života. Rođen u Varaždinu, gdje je završio osnovnu i srednju školu, na Konzervatoriju *P. I. Čajkovski* u Kijevu diplomirao je harmoniku, kompoziciju i teoriju glazbe. Pedagošku karijeru započeo je neposredno nakon studija, u varaždinskoj Glazbenoj školi. Nastavlja je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, gdje je od 2003. godine docent, od 2008. izvanredni, a od 2014. redoviti profesor. Od 2005. do 2009. godine bio je voditelj Odsjeka za glazbenu umjetnost, a obnašao je i dužnost voditelja katedre za glazbenu pedagogiju. 2009. na istoj je ustanovi imenovan prodekanom za znanost i umjetnost. Uz niz organizacijskih poboljšanja, pod njegovim se vodstvom, ili uz njegovo sudjelovanje, na Umjetničkoj akademiji povećao broj studijskih programa (klavir, kompozicija, gitara, muzikoterapija) te se uvode i potpuno novi (studij tamburice), dok će na Glazbenoj školi u Varaždinu prije svega biti zapamćen po tome što je, sredinom '90-ih godina, prvi i dosad jedini u Hrvatskoj pokrenuo skladateljsku klasu za osnovnu i srednju školu, koju s manjim prekidima vodi do danas. U doba kada je bio ravnatelj Koncertnog ureda, od 1999. do 2007., Varaždin je imao kontinuiranu glazbenu sezonu, a dolaskom na čelo Varaždinskih baroknih večeri, 2006., mijenja koncept festivala osmislivši ga u skladu sa suvremenim promišljanjima rane glazbe. Dobitnik je niza uglednih nagrada, kao što su: Nagrada *Ivo Vuljević* Hrvatske glazbene mladeži (1996.), Nagrada Fonda *Stjepan Šulek* (1997.), odličje Reda hrvatskog pletera (1997.), Nagrada Varaždinske županije za najveća dostignuća na području kulture (1998.), odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1999.), Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja (2008.), Nagrada *Marul* za najbolju scensku glazbu (2010.), Pečat Grada Osijeka, za osobita ostvarenja u području glazbene kulture (2014.), *Plaketa Emil Cossetto* (2016.), Nagrada Grada Varaždina (2016.) i Povelja Kraljevine Španjolske (2017). Skla-

dateljski opus Davora Bobića jedan je od najopsežnijih, najraznolikijih i najizvođenijih u suvremenoj hrvatskoj glazbi. Obuhvaća instrumentalna (solistička, komorna, koncertantna i orkestralna), vokalna, vokalno-instrumentalna i glazbeno-scenska djela. Autor je i filmske glazbe te glazbe za niz kazališnih predstava. Svoj glazbeni svijet Bobić stvara u neoklasicističko-folklorističkom idiomatskom prostoru. Kako je najveći dio njegova opusa nastao kao posveta ili narudžba, Bobić unutar tih zadanih okvira, a u konzultacijama s kolegama instrumentalistima, uvijek propituje mogućnosti instrumenata i njihovih kombinacija, tražeći što zanimljivija te tehnički i izvedbeno prihvatljiva rješenja, prilagođavajući se izvođaču za kojeg promišlja i piše glazbu.

„Simfonijska suite **Zagorske slike** nastala je 1997. godine na poticaj Simfonijskog puhačkog orkestra Oružanih snaga Republike Hrvatske, a za potrebe njihove koncertne sezone u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, gdje je i praizvedena, pod dirigentskim vodstvom Dragana Sremeca. Ujedno, *live* snimka navedenoga koncerta smatra se dosad najuspjelijom izvedbom spomenutog djela, s obzirom na to da se ono učestalo izvodi u inozemstvu, poglavito na međunarodnim festivalima puhačkih orkestara. Najzaslužniji za inozemnu promociju ove kompozicije britanski je dirigent Timothy Reynish, koji ju je i uvrstio u katalog izdavačke kuće *Maecenas Music* iz Manchestera. Među mnogobrojnim međunarodnim izvedbama posebno se može istaknuti ona u New Yorku 2009. godine s uglednim Puhačkim orkestrom američke Vojne akademije *West Point*. Djelo je nastalo za skladateljeva služenja vojnoga roka pri Ministarstvu obrane RH, kada je nastalo i podosta koračnica koje je Bobić skladao za hrvatske brigade. Djelo se sastoji od tri stavka. Prvi stavak, *Stvaranje Zagorja*, impulzivna je karaktera, opisuje veliki prasak galaktičkog stvaranja Zagorja. Odiše striktnom ritmičnošću koja ističe surovost i poganizam, često asocirajući na postanak *krapinskog pračovjeka*. Kroz cijelu partituru prisutan je utjecaj Igora Stravinskog, s njegovim kulturnim *Posvećenjem proljeća*. Drugi stavak, *Bednjanska legenda*, inspiriran je brežuljkom iznad mjesta Bednja, na kojemu se nalazi tamošnja crkva i mjesno groblje. Stavak odiše mističnošću, pa je i sam završetak potpisan tekstem u partituri radi lakšeg snalaženja u samom karakteru kompozicije – ‘sijelo vještica i otkucaji ponoćne vure’. Treći stavak, *Zagorski svati*, briljantno je orkestriran i smatra se jednim od najzanimljivijih orkestralnih stavaka napisanih za simfonijski puhački orkestar unatrag dvadeset godina. Orkestralni je to prikaz tradicijskog običaja zagorskog vjenčanja, koje odiše veseljem, plesom, uživanjem u vinu.“ (Davor Bobić)

Andelko Igrec završio je studije kompozicije, crkvene glazbe i orkestralnog dirigiranja na Sveučilištu za glazbu u Beču. Među njegovim profesorima bili su Hans Haselböck, Erwin Ortner, Ivan Eröd, Uroš Lajovic i Johannes Wildner. Od 1999. do 2017. bio je katedralni orguljaš i zborovoda u Varaždinu. Kao dirigent ili skladatelj surađuje s Varaždinskim i Hrvatskim komornim orkestrom, Zborom i Orkestrom Hrvatske radiotelevizije, Zagrebačkom filharmonijom, Hrvatskim baroknim ansamblom, kao i mnogim međunarodnim ansamblima. Niz godina djelovao je kao predavač na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu i Orguljaškoj ljetnoj školi u Šibeniku. Posebno mjesto u njegovu djelovanju zauzima varaždinski zbor *Chorus angelicus*, s kojim je, kao osnivač i zborovoda, prošao razvojni put od zbora mladih,

katedralnog zbora, do izvedbenog tijela koje s velikim entuzijazmom izvodi i najzahtjevnija djela klasične glazbene literature, poput Monteverdijeve *Vespro della Beata Vergine*, Händelova *Mesije*, Bachove *Mise u h-molu*, Honeggerova *Kralja Davida* ili Bernsteinovih *Chichesterskih psalama*. Među nagrađama ističu se skladateljska nagrada *Josip Štolcer Slavenski*, *Jurica Murai* za orguljski recital na Varaždinskim baroknim večerima, *Ivan Lukačić* za Bachovu *Muku po Ivanu*, *Diploma Milka Trnina* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika te poticajne nagrade Ministarstva kulture. Nosači zvuka s njegovom glazbom (*Pashalne slike*, *Kyrie*, *Psalmi*, *Pjesme štovanja i hvale*, *Može se živjet od ljubavi...*) više puta su nagrađivani, među ostalim i hrvatskom diskografskom nagradom *Porin*.

Skladbu ***Granny's song***, za simfonijski puhački orkestar praizveo je 12. travnja 2015. u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske, pod vodstvom Miroslava Vukovojca-Dugana.

Ivana Kiš rođena je u Zagrebu 1979. godine. 2002. završila je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Marka Ruždjaka. Od 2003. do 2006. studirala je na Kraljevskom konzervatoriju u Den Haagu u klasi Louisa Andriessena, Giliusa van Bergijka i Diderika Haakma Wagenaara. 2006. privela je kraju svoj studij na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji koncertom *Sell yourself in the marketplace*. Kompozicije Ivane Kiš izvodili su razni solisti i ansambl (*ASKO*, *Maarten Altena Ensemble*, *Nederlands blaazers ensemble*, *Cantus Ansambl*, *Zagrebačka filharmonija*, *Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije*...). Mnoge njezine skladbe povezane su s dramom, plesom ili vizualnom umjetnošću. Trenutno živi i radi u Izraelu.

Prema skladateljičinim riječima, skladba ***Protest*** nastala je na temelju slogana s transparenata korištenih u protestima za ženska prava, jednakost i legalizaciju pobačaja.

*Not afraid.
Silence is not an option
I am woman, hear me...
I speak my mind, even if my voice shakes
I have a heartbeat too
Not afraid.
If you cut off my reproductive choice can I cut off yours?
Not afraid.
I can't fucking believe I'm still protesting this shit
Not afraid.*

Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog, **Tomislav Uhlík** (Zagreb, 1956.), završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknut je hrvatski skladatelj srednje generacije, čiji opus broji preko stotinu djela za razne ansamble – od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, sve do simfonijskog te simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornome stilu, od kojih su neka, u izvedbi Ansambla Lado, u kojem je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu

karijeru, obišla svijet. Dobitnik je Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za 1998. godinu, kao i drugih značajnih priznanja. Kao dirigent djelovao je pretežito u Zagrebačkom gradskom kazalištu *Komedija*, u kojemu je premijerno izveo nekoliko opereta i mjuzikala, poput *Kneginje čardaša* i *Grofice Marice* te *Kralj je gol* i *Tko pjeva, zlo ne misli*. Gostovao je u HNK-u u Zagrebu i Osijeku, vodio Mješoviti pjevački zbor *Lira*, a povremeno je ravnao Simfonijskim i Revijskim orkestrom HRT-a te Orkestrom Oružanih snaga RH. Redoviti je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj je stalno zaposlen od 2002.

Skladbu ***Satyricon*** naručio je Orkestar Oružanih snaga RH, a praizvedena je 21. listopada 1998. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, pod ravnanjem Mladena Tarbuka. Za nju je Tomislav Uhlík dobio Vjesnikovu nagradu za glazbenu umjetnost *Josip Štolcer Slavenski* za 1998. godinu. U obrazloženju ocjenjivačkog suda stoji: "Skladatelj se nadahnuo istoimenim djelom rimskog pjesnika Petronija (a dijelom i Fellinijevim filmom iz 1969., op. skladatelja), njegovim živim opisima raskalašenog života aristokracije staroga Rima; tu zamisao skladatelj je pretočio u uspješnu koreografsku studiju u obliku minijature plesne suite, sa stavcima *Prolog*, *Scherzo*, *Romanza* i *Ples satira*. Djelo je velikog zvukovnog volumena, odlično instrumentirano, živog ritma i plastične strukture te modernog, ali pitkog i inspirativnog sloga."

Danijel Legin (Zagreb, 1984.) pohađao je osnovnu glazbenu školu za klarinet i klavir te teorijski odjel na Glazbenome učilištu *Elly Bašić*, gdje je počeo učiti kompoziciju kod skladateljice Sande Majurec. Prije upisa na Muzičku akademiju, gdje je diplomirao kompoziciju 2010. u klasi prof. Frane Paraća, studirao je matematiku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Usavršava se na tečajevima i privatnim satovima kod skladatelja i filmskog orkestratora, Conrada Popea. Dobitnik je Nagrade *Stjepan Šulek* za skladbu *Cantus-3*, Dekanove nagrade Muzičke akademije, stipendije Hrvatskog društva skladatelja iz *Fonda Rudolf i Margita Matz*, te potpore Ministarstva kulture Republike Hrvatske za nekoliko skladbi (*Sweet Dreams & Pleasant Nightmares* za orkestar, *Nachtgesang* za oktet limenih puhača i udaraljke, *Aeolian Symmetries* za engleski rog, klarinet i fagot). Suraduje s hrvatskim i inozemnim izvođačima (Cantus Ansambl, Zagrebački puhački trio, KLANG ansambl, *Slovenia Brass Octet*, *Percussion Duo Drumartica*, Zagrebačka filharmonija), djela mu izvode u sklopu renomiranih festivala, kao što su *Gaudeamus Music Week* i Muzički biennale Zagreb. Asistent je na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, surađivao je na snimanju filmske glazbe u studiju *Synchron Stage Vienna* te pripremao orkestracije i aranžmane filmske glazbe za koncert *Hollywood in Vienna*. Bavi se notnim izdavaštvom, te je realizirao više od stotinu notnih izdanja za domaće i inozemne izdavače (*Omni Music Publishing Los Angeles*, *Donemus – Muziek Nederland*, *Edition-S Denmark*, *Cantus...*). Urednik je digitalnih notnih izdanja Hrvatskog društva skladatelja i izdavačke kuće *Cantus*. Skladbe mu izdaje izdavačka kuća *Donemus* iz Nizozemske.

„Skladba ***Diptych*** narudžba je Hrvatskog društva skladatelja za 56. Glazbenu tribinu Opatija. Kao što naziv skladbe sugerira, oblik čine dva kontrastna stavka – ARIA i TOCCATA – uokvirena s tri kraća udaraljkaška segmenta: *prelude / interlude /*

postlude. Polagana ARIA sadrži glavne gradivne elemente skladbe: pulsirajući ritamski ostinato baziran na intervalu terce, koji primarno izlažu klavir i vibrafon, glavni melodijski fragment u visokom registru koji se pojavljuje prvo u piccolo flauti i klarinetu, a kasnije i u ostalim instrumentima orkestra, te korespondirajući melodijski fragment u bas-dionicama. Harmonijska struktura skladbe bazirana je na tercnim i kvartnim akordima frigijskoga modusa uz naglašenu upotrebu nepotpunog molskog septakorda (e-h-d). Dramaturgiju prvog stavka čini ponavljanje glavne melodijske ideje u različitim instrumentalnim kombinacijama i harmonijskim i metarskim transformacijama, uz postupnu zvučnu gradaciju do vrhunca stavka građenog od početnog pratećeg motiva. Nakon kratkog *interludija* dolazi drugi stavak – TOCCATA – koji je građen od istih melodijsko-ritamskih fragmenata kao i ARIA, ali uz specifične harmonijske i ritamsko-metarske transformacije te naglašeni element ponavljanja tona kao posljedica *tokatnog* karaktera stavka. Skladba je pisana za puhački orkestar, uz naglašenu ulogu metalnih udaraljki (vibrafon, *glockenspiel*, *crotales*) i klavira." (Danijel Legin)

Tena Ivana Borić rođena je u Zagrebu 1979. godine. 2001. upisuje glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je 2005. diplomirala u klasi prof. Željka Brkanovića. S osnovama kompozicije susreće se na trećoj godini studija na istoimenom kolegiju kod prof. Željka Brkanovića; 2007. upisuje, a 2013. diplomira klasičnu kompoziciju u klasi prof. Frane Paraća. Zaposlena je u Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskoga, gdje predaje teorijske predmete. Napisala je niz solističkih, komornih te orkestralnih djela, od kojih su neka bila zapažena i u inozemstvu (Ljubljana, Beč, Boston). Tijekom studija surađivala je s ansamblima Muzičke akademije u Zagrebu, Cantus Ansamblom i Papandopulo kvartetom. Djela su joj imala praizvedbe na koncertima *Code:New* u sklopu *Hr projekta*, u sklopu projektu *Fusnota*, na festivalu sakralne glazbe *Pasionska baština*, na Glazbenoj tribini u Opatiji, te su dosad izvedena u Zagrebu, Ljubljani, Bostonu i Beču. Sudjelovala je na nekoliko međunarodnih natjecanja kompozitorâ (*Premio Trio di Trieste*, *ALEA III*). Njezina skladba *Piece for Amy* za kvartet saksofona uvrštena je na CD-prvijenac Papandopulo kvarteta, koji je također nominiran i za diskografsku nagradu *Porin*. Skladbom *A-D-H-D* za klarinet solo ulazi među prvih šest finalista na međunarodnom skladateljskom natjecanju *ALEA III* u Bostonu, a mladi klarinetist Abdul-Aziz Hussein, pobjednik Natjecanja *Papandopulo*, dobiva i posebnu nagradu HDS-a za izvedbu toga djela.

Skladba ***Pregnancy Mode*** za puhački orkestar inspirirana je autoričinim „drugim stanjem”. Skladateljica je, prema vlastitim riječima, nastojala zorno prikazati sve „čari” trudnoće, poput mučnina, vrtoglavica i općega hormonalnoga kaosa u cjelini.

Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske reprezentativni je orkestar Republike Hrvatske, osnovan 1991. godine. Uz obavljanje protokolarnih zadaća koje predstavljaju okosnicu djelovanja, Orkestar je razvio opsežnu koncertnu djelatnost u Zagrebu (Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, dvorana HGZ), kao i diljem Hrvatske. Najveći dio repertoara čine originalne skladbe za puhače, hrvatske praiizvedbe djela svjetske glazbene baštine, djela suvremenih skladatelja i praiizvedbe hrvatskih autora. U sklopu Orkestra djeluje i niz komornih sastava različite vrste. Uz prvog šefa-dirigenta, Mladena Tarbuka, njegova nasljednika, Tomislava Fačinija, i stalne goste-dirigente, Dragana Sremca i Tomislava Uhlika, orkestrom su ravnali mnogi uvaženi dirigenti – Uroš Lajovic, Miljenko Prohaska, Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Vjekoslav Šutej, Krešimir Šipuš, Walter Hilgers... Osim koncerata u glazbenim sezonama, najvažnije nastupe Orkestar je ostvario na hrvatskim ljetnim festivalima (Dubrovnik, Rovinj, Krk, Zagreb, Zadar, Hvar, Osor), na Varaždinskim baroknim večerima, na euharistijskim slavljinama prilikom dolaska pape Ivana Pavla II. u Zagreb 1995. i 1998., na međunarodnoj Glazbenoj tribini Opatija 1996. i 1997., u Puli 1999., na otvorenju Dubrovačkih ljetnih igara 1997. i 1998. te na gostovanjima u Budimpešti (1997.), zatim na međunarodnom festivalu *Moskovska jesen* 1997. te na Danima hrvatske glazbe u Beču 2008. i 2010. Uz koncertnu djelatnost, Orkestar je vrlo uspješno nastupao i na mnogobrojnim međunarodnim festivalima vojnih orkestara (Köln, Berlin, Albertville, Neuchatel, Stuttgart, Salzburg, Hannover, Karlsruhe, Debrecen, Saumur...). Osim brojnih snimki za Hrvatsku radioteleviziju, Orkestar je snimio i nekoliko CD-a, među kojima se ističu: *Božićni san*, *Hrvatske Mise* i *Hrvatske povijesne koračnice*. Simfonijski puhački orkestar OSRH dobitnik je hrvatskih glazbenih nagrada – Diplome *Milka Trnina* za vrhunske glazbene domete u 1997. godini te Nagrade *Vatroslav Lisinski* 1998. za izvedbe djela hrvatskih skladatelja. Od 2008. Orkestar djeluje u sastavu Orkestra Oružanih snaga RH, zajedno s Orkestrom i Klapom HRM-a. Djelovanje Orkestra – a u njegovu sklopu i mnogih ansambala, poput Jazz-orkestra HV-a, Komornog sastava i drugih, trenutačno pod vodstvom zapovjednika i dirigenta Miroslava Vukovojca-Dugana – obilježava bogata koncertna aktivnost, uz velik angažman na protokolarnim, ceremonijalnim i ostalim zadaćama u okviru Oružanih snaga RH.

Ivan Josip Skender (Varaždin, 1981.), skladatelj i dirigent, svestran je glazbenik s vrlo širokim spektrom djelovanja. Studij kompozicije upisuje 1997. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Željka Brkanovića, kao najmlađi student kompozicije u povijesti Akademije, a 1999. i paralelni studij dirigiranja, u klasi prof. Vjekoslava Šuteja. Njegov skladateljski opus sadrži mnogobrojna solistička i komorna djela, zbarske i orkestralne skladbe, *musical*, operu i glazbu za kazališne predstave. Kao dirigent surađivao je s brojnim hrvatskim i stranim ansamblima, a Akademski zbor *Palma* pod njegovim je vodstvom osvojio mnogobrojne nagrade u Hrvatskoj i u inozemstvu. U dirigentskoj karijeri osobito je posvećen izvedbama i praiizvedbama skladbi suvremenih hrvatskih autora, a 2012. članovi ansambla za suvremenu glazbu, *Cantus*, izabrali su ga za stalnog dirigenta. Od 2005. zaposlen je u Operi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, a od 2009. i na Muzičkoj akademiji, gdje je postao asistent prof. Uroša Lajovica. Bio je vršitelj dužnosti direktora Opere HNK-a u sezoni 2013./2014. Do sezone 2019./2020. bio je zaposlen kao dirigent

Opere HNK-a u Zagrebu, a stalno je zaposlen na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na mjestu docenta pri Odsjeku za dirigiranje, udaraljke i harfu. Dobitnik je višestrukih nagrada i poticaja za svoj umjetnički rad.

Arijana Gigliani Philipp rođena je u Sarajevu, gdje je završila osnovnu i srednju glazbenu školu na odjelima violine i solo pjevanja. Nakon diplome na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji nastavlja usavršavanje kod renomiranog pedagoga i opernoga prvaka, Stojana Stojanova Gančeva. Redovito održava solističke koncerte diljem Hrvatske i u inozemstvu kroz dugogodišnju suradnju s pijanistima Ivanom Batošem, Anom Anconelli, Mariom Čoporom i orguljašima Edmundom Andlerom Borićem i Mariom Penzarom. Kao solistica nastupila je sa Zagrebačkim solistima, Sarajevskom filharmonijom, Orkestrom HNK-a Osijek, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Puhačkim orkestrom Hrvatske vojske i s drugima. Također je snimala za arhiv HRT-a. Debitirala je u operi Ivana pl. Zajca, *Nikola Šubić Zrinjski*, u ulozi Jelene, u Narodnom Pozorištu u Sarajevu, te je s istom ulogom ostvarila gostovanja i dobila izvrsne kritike u Bosni i Hercegovini. U HNK-u Ivana pl. Zajca u Rijeci ostvarila je nastupe u operi *Macbeth* G. Verdija, u ulozi Dame, i ulogu Berte u operi G. Rossinija, *Seviljski brijač*. U HNK-u u Osijeku ostvarila je nastupe u operama Ivana pl. Zajca, *Nikola Šubić Zrinjski* (Jelena) i sudjelovala u gostovanjima, zatim u operama *Norma* V. Bellinija (Adalgisa) i *Nabucco* G. Verdija (Abigaille) te koncerte i gostovanja s ansamblom HNK-a Osijek. Suradivala je kao solistica s dirigentima Vjekoslavom Šutejom, Nikšom Barezom, Juliom Marićem, Nadom Matošević, Dariom Vučićem, Filipom Pavišićem, Mladenom Tutavcem, Ognjenom Bomoštarom, Tomislavom Fačinijem i drugima. U sezoni 2006./2007. djelovala je kao stalna gošća Narodnog pozorišta u Sarajevu. Godine 2008. dobitnica je prve nagrade i pobjednica cjelokupnog Međunarodnog natjecanja *Lazar Jovanović* u Beogradu (Srbija). U ožujku 2010. godine dobitnica je još jedne prve nagrade na Međunarodnom natjecanju solo pjevača, *Bruna Špiler* u Herceg Novom (Crna Gora). Uz koncertni, kazališni i pedagoški rad njeguje i ljubav prema komornoj glazbi djelujući kao članica Trija *Solenza*, koji je uza stalne koncertne nastupe u Hrvatskoj i inozemstvu snimio i nosač zvuka u izdanju *Croatia records*, pod nazivom *Mozaik hrvatskih skladatelja*, nominiran za diskografsku nagradu *Porin* te izvrsno prihvaćen kod kritike i publike. U razdoblju od 2008. do 2014. bavi se pedagoškim radom na Srednjoj glazbenoj školi Alberta Štrige u Križevcima, gdje je svoje bogato iskustvo prenijela na mnoge mlade pjevače s kojima je osvojila velik broj državnih i međunarodnih nagrada iz solo pjevanja i komorne glazbe. Od 2014. pročelnica je odjela solo pjevanja u zvanju profesora mentora na Srednjoj glazbenoj školi Zlatka Balokovića u Zagrebu.

8. 11. | petak

10:00 | KULTURNI DOM ZORA

ARTIST TALK

Ansambl MIMITABU

Moderatorica: Margareta Ferek-Petrić

12:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Arijana Gigliani Philipp, sopran

Ivan Batoš, klavir

*Berislav Šipuš, Margareta Ferek-Petrić,
Tibor Szirovicza**

19:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Ansambl Mimitabu

Rei Munakata, dirigent

Johan Svensson, Mladen Tarbuk, Frano Đurović*,
Hanna Hartman, Ricardo Eizirik*

22:30 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Matej Meštrović, klavir

Motiv / Improvizacija / Kompozicija

8. 11. | PETAK

10:00 | KULTURNI DOM ZORA

Artist talk

Ansambl MIMITABU

Moderatorica: Margareta Ferek-Petrić

Mimitabu čini platformu za najnovije mlade kreativne talente koja im omogućuje istraživanje, interpretaciju i izvođenje novih zvučnih svjetova. Bliska suradnja i eksperimentiranje sa skladateljima u središtu je zanimanja ansambla, kao i cilj povezivanja s novom publikom te iskorištavanje svih mogućnosti za širenje granica slušanja.

Arijana Gigliani Philipp, sopran

Ivan Batoš, piano

Berislav Šipuš: *Tri pjesme na stihove Jure Kaštelana***Margareta Ferek-Petrić:** *Last smoke*, za klavir**Tibor Szivovicsa:** *Songs for Arja*, za sopran i klavir – praizvedba**Berislav Šipuš:** *Ricercare*, za klavir**Margareta Ferek-Petrić:** *Liederzirkus*, za sopran i klavir – praizvedba

Berislav Šipuš (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te François-Bernarda Mâchea i Iannisa Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipuš i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent dirigenta i dirigent (1989.-2002.). Redoviti je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a u akademskoj godini 2017./2018. bio je gostujući profesor na *Escola Superior de Música de Catalunya* u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb od 1997. do 2011. godine, od 2001. do 2005. ravnatelj Zagrebačke filharmonije, a od 2009. do 2011. umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri. Osnivač je Cantus Ansambla, čiji je umjetnički voditelj bio do 2012. godine, kada postaje počasnim umjetničkim voditeljem. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu te autor više od osamdeset skladbi. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture Republike Hrvatske.

„1978. godine kupio sam malu zbirku pjesama Jure Kaštelana, pod nazivom *Divlje oko*, u izdanju *biblioteke ITD... znakovito...* još nisam studirao kompoziciju, bio sam upravo ušao u prijelazno razdoblje, lomeći se između Povijesti umjetnosti i Povijesti na Filozofskom fakultetu i glazbe, Muzičke akademije... proći će još tri godine, da bih 1981. godine upisao Kompoziciju u klasi prof. Stanka Horvata. Već sam tada zaokružio tri pjesme iz te zbirke Jure Kaštelana, kojima sam se stalno vraćao, čitao ih i razmišljao 'što s njima?'... Puno je godina prošlo i tek dramatičan događaj u mojoj obitelji, smrt mogeg oca Velimira, 2010., vratila me Kaštelanovim stihovima, i u vrlo kratkom vremenu napisao sam *Tri jednostavne pjesme na stihove* tog bezvremenskoga hrvatskog pjesnika: *Talasanje*, *Divlje oko* i *Svjetlost*. Formalno su one vrlo 'fragmentarne', razlomljene na manje dijelove, bez ponavljanja materijala... uglavnom, glazbeni događaji koračaju, stalno, i idu, nekuda... samo posljednja pjesma u ciklusu, *Svjetlost*, nosi takav motiv koji je bio previše 'zavodljiv' a da mu se ne bih vraćao... Muzika koju sam pisao tada, a koju sam sada ponovno 'svirao' i 'sređivao', možda i silom prilika, ima elemenata i ekspresionizma, i slobodne atonalitetnosti, i prisjećanja na tonalitet. U svemu tome pokušao sam jedino stalno 'pjevati' riječi Jure Kaštelana, i uistinu tražiti, daleko i duboko, u tim stihovima njihovu *melodiju*... Od praizvedbe do ove prilike prošlo je punih 9 godina:

u tom sam vremenu jednu od tih pjesama, *Svjetlost*, preuređio i instrumentirao za komorni orkestar, te 2014. godine na Festivalu Sv. Marka praisveo s Ivanom Srbljan u 'glavnoj' ulozi, uz moj Cantus Ansambl. Tada je ta pjesma doživjela značajne izmjene u odnosu na 'original', koji je 2010. godine praisvela, uz još dvije pjesme iz ciklusa, Nataša Antoniazza, uz Miu Elezović za klavirom. Ni sada nisam mirovao; ponovno sam napravio neke dopune, izmjene, poglavito u dionici klavira, s kojom nisam nikad bio potpuno zadovoljan, i čini mi se da su to sve pripreme za ponovni proces koji će sigurno doći – orkestriranje i preostalih dviju pjesama, čime bih napokon zaključio put prema malom ciklusu solo pjesama za glas i klavir/komorni ansambl..." (Berislav Šipuš)

O skladbi ***Ricercare***, za klavir, Dubravko Detoni zapisao je u tekstu uz dvostruki autorski CD Berislava Šipuš *XVIII386*: „Skladbu *Ricercare* za klavir napisao je Šipuš u siječnju godine 2000. Ona je proizišla iz namjere da se određenim melodijskim pomacima ili razlomljenim harmonijskim okomicama stvori kraće djelo koje podsjeća na barokno razdoblje, ali koje ujedno zamađuje i obeshrabruje uspomenu na njega. Već u trenutcima razmišljanja o grafizmu predstojeće skladbe autor se odlučuje za zapis koji 'kombinira precizan, tradicionalno izmjeren glazbeni tijek s namjernom nepreciznošću, iščašenošću i slobodom koja se osobito otvara izvođaču kao apsolutnome sukreatoru glazbe.' Grublje rečeno, radi se o svojevrsnoj improvizaciji, koje se predložak uporno drži D-dura, pa se pritom čak ne služi niti jednom alteracijom, a koja, povremeno izrazito virtuozna, traži od interpreta da se na neki način melodijsko-ritmički raspoluti te nemilosrdno i gotovo bolno počne korespondirati sa svojim drugim, otknutim dijelom. 'Tamnija' pak strana skladbina podrijetla, prema autorovim riječima, potječe iz samoga njezinoga (talijanskog) naslova koji ukazuje na radnju traženja, istraživanja, čeprkanja, pa možda i vrludanja u potrazi za vlastitim identitetom, stilom, formulom i sadržajnim rješenjem, koji su, poradi neprekidnoga stvarateljeva nemira i nesigurnosti, donekle zagubljeni, skriveni, neprepoznati ili još možda nedovršeni. (...)”

Margareta Ferek-Petrić, rođena 1982. u Zagrebu, dobitnica je mnogobrojnih međunarodnih skladateljskih priznanja, nagrada i stipendija. Obrazovala se na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču kod Ivana Eröda, Chaye Czernowin i Klaus-Petera Sattlera. Njezine kompozicije redovito izvode ugledni ansambli i glazbenici diljem svijeta, te su joj neki od posljednjih radova objavljeni na albumima u izdanju *Decca Records*, *Croatia Records* i *Neos Records*. Glazba joj je šaljiva, svestrana, duboka i teži stvaranju apsurdnih zvučnih slika, a inspiraciju za svoja djela pronalazi u književnosti, umjetnosti, filmovima, znanosti, politici, filozofiji, iznimnim pojedincima ili bizarnim životnim situacijama. Nedavno je izabrana za novu umjetničku voditeljicu Muzičkog biennala Zagreb.

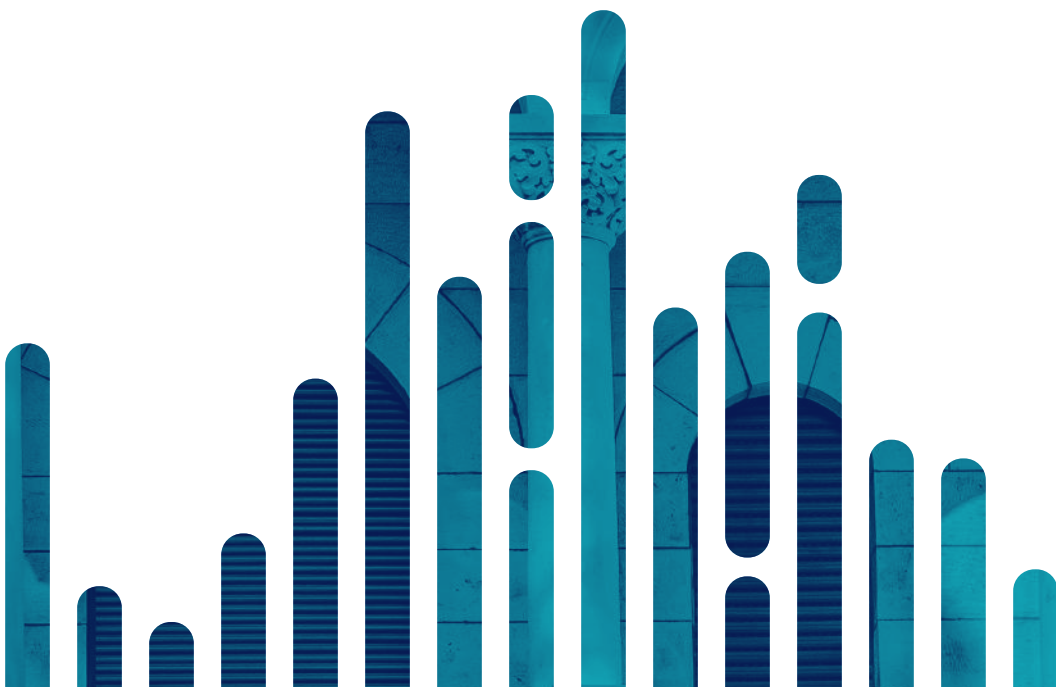
„Liederzirkus (Cirkus pjesama) jest ciklus koji se sastoji od osam potpuno različitih tekstova čija je jedina poveznica to što su proizašli iz literarnih svjetova žena čije me riječi inspiriraju (Raphaela Edelbauer, Esra Özmen, Dine Petrik, Kristine Tornquist, Pippa Galli, Sarah Dzida, Dorta Jagić, Ingeborg Bachmann). Opisujući politička zbivanja, ljubavne probleme ili apsurdne situacije, ciklus predstavlja šaren svijet misli i osjećaja s kojima se svatko može identificirati.”

„**Last smoke**“ nastao je 2016. kao narudžba za album *Insomnia* pijanistice Marie Radutu. Skladba je neka vrsta suvremenog nokturna koji povezuje eksperimentalni izražaj sa suptilnim impulsima balkanskog melosa. Igrajući se klišeima iz oba svijeta, kompozicija dočarava tajnovitu atmosferu koja slušatelja vodi na put mašte s nebrojeno mnogo mogućnosti. Vizija situacije pri komponiranju bila je slika osobe koja kasno u noć pali svoju zadnju cigaretu i nestaje u mraku, ostavljajući otvorenim 'kuda, kako i zašto...' (Margareta Ferek-Petrić)

Tibor Sziorovicza diplomirao je kompoziciju i teoriju glazbe u klasi prof. Željka Brkanovića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kompoziciju je usavršavao na seminarima u Szombathelyju (Mađarska), kod prof. Johannes Schöllhorna. Kao skladatelj, surađivao je i na multimedijalnim, filmskim, plesnim i kazališnim projektima (Udruga *Plesni solisti*, UPPU *Puls*, *Multimedijalna koliba*, Zagrebački plesni centar i drugi). Sziorovicza je dobitnik nagrade Fonda *Rudolf i Margita Matz* za mlade skladatelje Hrvatskog društva skladatelja 2011. godine. Kompozicije *Pticopjev*, za flautu i elektroniku, *In between*, za obou, komorni ansambl i elektroniku te *In Circles...*, za gudački kvartet, kao i *Songs for Arja*, financirane su potporama Ministarstva kulture RH u sklopu poticaja suvremenoga hrvatskoga glazbenog stvaralaštva (2013., 2015., 2016. i 2019. godine). Za kompoziciju *In between*, za obou, komorni ansambl i elektroniku, dobio je 2016. godine Nagradu *Stjepan Šulek*. Redoviti je član Hrvatskoga društva skladatelja od 2009., a od 2013. godine i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Od 2015.-2018. godine predaje Vježbe iz kompozicije na Visokom učilištu *Elly Bašić* u Zagrebu. Od svibnja 2016. godine član je Predsjedništva Hrvatskoga društva skladatelja. Od 2017. godine Sziorovicza je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji. U sklopu Tribine, zajedno s pijanisticom Mijom Elezović, pokreće majstorski tečaj suvremene glazbe za glazbenike-instrumentaliste svih akademija u Hrvatskoj (Zagreb, Split, Osijek, Pula), u suradnji s članovima ponajboljih europskih ansambala za suvremenu glazbu (*Klangforum Wien*, *Ansambl Modern* i drugi) te hrvatskim kolegama (Ivana Kuljerić Bilić, Gordan Tudor, Davorin Brozić). Od 2016. vanjski je suradnik-asistent na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je komisije za prijam u redovito članstvo Hrvatskoga društva skladatelja i jedan od predstavnika skladateljâ ozbiljne glazbe u istoj Skupštini predstavnika. U 2017. godini ostvaruje suradnju s Ansamblom *Modern* iz Frankfurta uz praiizvedbu skladbe *Synchronicity*, za ansambl, na Muzičkom biennalu Zagreb, pod ravnanjem dirigenta Rosena Gergova. Suradnje u 2018. i 2019. godini uključuju izvedbe u Sjedinjenim Američkim Državama (NYC), Singapuru, Poljskoj i Hrvatskoj, a u suradnji s Madeleine Shapiro, Anom Batinica, Mijom Elezović, Arijanom Gigliani Phillipp i Vidom Veljakom.

„**Songs for Arja** (*Pjesme za Arju*) inspirirane su stihovima poznate hrvatske suvremene pjesnikinje, Dorte Jagić, a posvećene skladateljjevoj kćeri. Ovaj će kratki ciklus pjesama u budućnosti vjerojatno biti proširen i nekim drugim pjesmama.“ (Tibor Sziorovicza)

Ivan Batoš rođen je u Splitu 1979. godine. Klavir je počeo svirati sa šest godina, kod časne sestre Pavle Negovec pri dominikanskom samostanu u Splitu, koja ga je usmjerila prema višegodišnjem institucionalnom obrazovanju u klasama profesora Ivane Oreb, Đure Tikvice i Lovre Pogorelića, kod kojega je stekao titulu magistra umjetnosti 2009. godine. Još od studijskih dana rado je dijelio koncertni podij s kolegama, u različitim komornim sastavima. Kao i svojim profesorima, osobito je zahvalan flautistici Lidiji Ljubičić, saksofonistima Gordanu Tudoru i Goranu Jurkoviću (s kojima nastupa i u Triju GIG) te pijanistu Danijelu Detoniju koji su mu pomogli u oblikovanju umjetničke osobnosti. Fascinacija komornom glazbom odredila mu je i životni poziv umjetničkog suradnika na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te vanjskog suradnika Akademija u Sarajevu i Splitu, gdje od 2003. godine i dalje uči i radi na sebi, prenoseći energiju studentima s kojima svakodnevno nastupa. 2015. godine izabran je u zvanje višeg umjetničkog suradnika, a u svibnju 2017. bio je gost predavač u klasi Arna Bornkampa na Konzervatoriju u Amsterdamu, kao stipendist programa ERASMUS+. Nizom solističkih koncerata uz videoprojekcije, nazvanim *Varijacije smijeha i zaborava*, a posvećenih Milanu Kunderi, ove je godine u nekoliko hrvatskih gradova obilježio 90. rođendan jednog od svojih najdražih pisaca.

8. 11. | PETAK

19:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Ansambl Mimitabu

Hannah Törnell Wettermark, flauta
Sara Svensson, oboa
Heather Roche, klarinet
Martin Salomonsson, udaraljke
Jonas Olsson, klavir
Emelie Molander, violina
My Hellgren, violončelo
Johan Svensson, elektronika, umjetnički voditelj

Rei Munakata, dirigent

Johan Svensson: *ampèrian loops – III*

Mladen Tarbuk: *Quatre épigrammes de temps*, za piccolo/flautu/alt-flautu
bas-flautu, klarinet/bas-klarinet, vibrafon/cajón, klavir, violinu
i violončelo – praižvedba
I – Time Mirrored
II – Stillstand der Zeit
III – Tempo di canto
IV – Tempus fugit

Frano Đurović: *io sono je t'aime*, za ansambl i elektroniku – praižvedba

Hanna Hartman: *The Boiler Room*

Ricardo Eizirik: *Junkyard piece IIa*

Johan Svensson švedski je skladatelj koji istražuje polje između akustičke i elektroničke glazbe. U središtu njegova zanimanja jest komorna glazba, ali njegove se skladbe kreću od solističkih djela do djela za simfonijski orkestar. Njegova glazba često predstavlja alternativne načine stvaranja zvukova elektroničkim sredstvima. Trenutačno se bavi elektromehaničkim uređajima i mogućnostima odnosa čovjeka i stroja u životnim situacijama. Studirao je u Göteborgu, Oslu i Grazu te se usavršavao na nizu majstorskih tečajeva. Umjetnički je voditelj i osnivač (kao skladatelj i izvođač) ansambla Mimitabu te umjetnički voditelj Festivala Kalv. Njegova je glazba izvođena na MATA festivalu u New Yorku, *Huddersfield Contemporary Music Festivalu*, na Festivalu suvremene glazbe ULTIMA Oslo, na *Internationale Ferienkurse für Neue Musik* u Darmstadtu, *Nordic Music Days*, ConDiT u Buenos Airesu, *Sound of Stockholm*, na iN festivalu u Seulu i *SchauSchall* u Grazu. Izvodili su je glazbenici, ansambli i orkestri kao što su Orkestar Norveškog radija, Simfonijski orkestar Švedskog radija, *ensemble mosaik*, Ansambl *Distractfold*, *Curious Chamber Players*, Aksiom, Mimitabu, Ansambl Ricciotti, Karin Hellqvist, Simone Beneventi i Marco Fusi, između ostalih. Godine 2017. dodijeljene su mu nagrada i rezidencija u *Progetto Positano* Zaklade *Ernst von Siemens* i *ensemblea*

mosaik. S Jonasom Olssonom i Martinom Raneom Bauckom razvio je mrežnu stranicu pianoharmonics.com.

ampèrian loops – III. dio, treća je i posljednja skladba u ciklusu *ampèrian loops*. Sve skladbe iz ciklusa napisane su za ansambl i elektromehaničke uređaje te imaju računalno upravljane solenoide kao temeljni element glazbe. Solenoid je uređaj koji se sastoji od induktivne zavojnice oko pomičnog čelika ili željeznog puža. Kad se elektromagnet uključi, puž se ugasi. Zvukovi nastaju kada solenoidni puž pogodi predmete. U trećemu dijelu ansambl je okružen svim uređajima iz prethodnih dijelova, a veliki ansambl-stroj tretira se kao metainstrument. Različiti izvori zvuka grupirani su na različite načine, a glazbeni elementi preuzeti su iz prvog i drugog dijela i vode u nove smjerove.

Mladen Tarbuk, jedan od najsvestranijih hrvatskih dirigenata i skladatelja svojega naraštaja, razvio je karijeru u mnogim smjerovima. Kao skladatelj napisao je oko 90 skladbi, od komorne glazbe do velikih simfonijskih formi ili glazbeno-scenskih djela. Mnoga njegova djela izvedena su na značajnim festivalima, kao što su Svjetski dani glazbe (1998. u Manchesteru, 2005. u Zagrebu, 2018. u Bejingu), *Gaudeamus Festival Amsterdam*, *Wien Modern*, *Enescu Festival* u Bukureštu te objavljujuna u nakladama *HoneyRock*, *Doblinger* i *Cantus*. Dobitnik je brojnih nagrada za kompoziciju i dirigiranje, primjerice *Dr. E. Vogel*, *Tolosa 93*, *Janaček*, *Slavenski* (četiri puta), *Papandopulo* (dvaput), *Šulek* i drugih. Bio je intendant Dubrovačkih ljetnih igara i HNK-a Zagreb, a ostvaruje bogatu dirigentsku karijeru gostujući diljem Europe te u Meksiku i SAD-u. Od iznimne važnosti njegov je filološki rad na objavljivanju kapitalnih djela hrvatske glazbene baštine (*Ljubav i zloba*, *Nikola Šubić Zrinski*, *Sunčanica*, *Madame Buffault*, simfonijska glazba Berse i Pejačević). Također je potpredsjednik Hrvatskog društva skladatelja te redoviti profesor u trajnom zvanju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, gdje predaje Kompoziciju, Dirigiranje i Simfonijski orkestar.

O svojoj novoj skladbi, ***Quatre épigrammes de temps***, Mladen Tarbuk je zapisao: „Ova skladba predstavlja nastavak mog suočavanja s vremenitošću glazbe, koje je započelo još 1990. ciklusom pjesama *Medida del tiempo* te se nastavilo skladbama *Sinfonia*, *4 Estancias* i *Twist*. Radi ispitivanja doživljaja vremenske strijele, odabrao sam semiserije u kojima se koriste svi osnovni intervali, od male sekunde do čiste kvarte, bez ponavljanja intervala. Na ovaj je način u potpunosti izbjegnuta melodijska pojava intervala tritonusa, a ostali se intervali pojavljuju kao izvedenice osnovnih. Od svih mogućih permutacija intervala, koji su na slici označeni brojevima (1 = mala sekunda, 2 = velika sekunda, ...5 = čista kvarta), odabrao sam permutaciju

The image shows a musical score for four staves, labeled 0, 1, 0, and 1 from top to bottom. Above each staff is a sequence of numbers representing musical intervals: 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1, 2 3 4 5 1. The notation on the staves consists of rhythmic patterns using eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. The intervals are represented by numbers 1 through 5, where 1 is a minor second, 2 is a major second, 3 is a minor third, 4 is a major third, and 5 is a perfect fourth.

23451, koja postupnim rastom i naglim padom fraktalno odgovara formi cijelog djela. Na primjeru možemo vidjeti sve korištene semiserije sukladno serijalnoj tehnici (označuje osnovni oblik permutacije, njezinu inverziju, retrogradni oblik te inverziju retrogradnog oblika). Intervali koji se kreću naviše, označeni su crnim brojevima na bijeloj pozadini, a oni koji se kreću naniže, bijelim brojevima na crnoj pozadini):

Prvi je stavak građen u tri sloja, s ritamskim podjelama koje odgovaraju trećem, četvrtom i petom članu Fibonaccijeva niza (3, 5, 8), što znači da se piccolo i bas-klarinet kreću u tridesetdruginkama, klavir i vibrafon kvintolama, a gudači u triolama. Sve dionice koriste isključivo gore navedene nizove u raznim transpozicijama, ali zajedno čine pet valova/zgušnjavanja i razrjeđivanja, prema sljedećem uzorku:

Ovdje valja istaknuti da je desna strana retrogradna inverzija lijeve strane, što znači da predstavlja njezin centralnosimetričan odraz u vremenu i prostoru tonskih visina. Ujedno je svaki od pet valova građen tako da je njegova druga polovica također takav odraz prve polovice. Posljedica ovakve tvorbe jest glazba koja se neprestance kreće u vremenu naprijed ili joj se odraz vraća na početak, te se taj hod naprijed-natrag odvija kako u okviru pojedinog vala tako i na makroplanu cijelog stavka.

Drugi stavak pokušava izbjegavanjem bilo kakve pojave ritma ili pulsa zaustaviti doživljaj protočnosti vremena. Dapače, bas-flauta i klarinet, praćeni nasumičnim otkucanjima gudača i cajóna te udarcima rukom po žicama klavira, istodobno iznose semiseriju 2⁴⁵ i te njezinu retrogradnu inverziju 5⁴², obje podebljane multifonima, pa je time doživljaj zaustavljanja razvoja glazbenoga materijala u vremenu pojačan.

Treći stavak donosi stvaranje semiserije iz tona f te daljnji razvoj ostalih gore navedenih semiserija u svim pjevnim instrumentima, prekidan kanonima retrogradnih inverzija u klaviru i vibrafonu. Tonski nizovi se na koncu smiruju na tonu f , nad kojim lebdi reminiscencija spomenutih kanona.

Završni je stavak fuga na temi građenoj od semiserije 2⁴⁵, a kontrapunktski materijal provedbi čine redom svi intervali korišteni u skladbi. Nakon niza složenih *stretta* teme i svih njezinih izvedenica stavak se neočekivano smiruje – vremenu ipak ne možemo uteći.“

Frano Đurović diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Frane Paraća. Osim orkestralnih i komornih skladbi, autor je velikog broja elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija, multimedijalnih projekata, glazbe za kazalište i televiziju. Za skladbe su mu dodijeljene brojne ugledne nagrade, kao što su Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu za *Puhački kvintet* (2000.), Nagrada na *Internationale Sommerakademie Reichenau – Meisterkurs für Komposition* u Austriji za skladbu *Eine kleine Pivotmusik* (2002.), Vjesnikova nagrada *Josip Štolcer Slavenski* za skladbu *Delta* (2005.), Nagrada Fonda *Stjepan*

Šulek za skladbu *Delta* (2006.), pobjednik je Natječaja za MBZ-ovu web-skladbu (2010.), Nagrada *Marul* za scensku glazbu (2013.), Nagrada Pasijske baštine za skladbu *Stala plačuć tužna mati*, koncert za fagot i gudače (2017.), Nagrada *Josip Štolcer Slavenski* za *Simfoniju* (2017.) i Nagrada *Boris Papandopulo* za skladbu *Check Ignition And May God's Love Be With You*, concertino za baritonski saksofon i ansambl (2019.). Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu asistent je od 2004., docent od 2007., izvanredni profesor od 2012., a redoviti profesor od 2019. godine. Redoviti je član Hrvatskoga društva skladatelja i član predsjedništva. Od 2010. do 2013. godine bio je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji, a od 2012. do 2016. bio je umjetnički savjetnik Muzičkog biennala Zagreb. Od 2015. član je, a od 2018. predsjednik Upravnog odbora Glazbene nagrade *Porin*.

Frano Đurović: ***io sono je t'aime***, za ansambl i elektroniku

...Oni laju kao ribe

Telefoni sasvim tamni

Reci samo malo

Daj mi krišku, kaži...

Duboko iz dubine, iz dubine

Poludjeloga kihot

Duboko iz dubine, iz dubine...

(Let 3, Sam u vodi)

Hanna Hartman švedska je umjetnica, skladateljica i izvođačica koja živi u Berlinu. Studirala je književnost i povijest kazališta na sveučilištima u Uppsali i Stockholmu, radio- i interaktivnu umjetnost na Institutu *Dramatiska* te elektroakustičku glazbu na EMS-u u Stockholmu. Od 1990. skladala je djela za radio, elektroakustičku glazbu, zvučne instalacije i održala brojne nastupe diljem svijeta. Piše i djela za instrumentaliste. Njezine mnogobrojne nagrade i priznanja uključuju *Prix Europa* (1998.), Nagradu *Karl-Sczuka* (2005.), *Villa Aurora* (2010.), *Rosenberg* (2011.) i *Phonurgia Nova* (2006. i 2016.). Tijekom 2007. i 2008. bila je rezidencijalna skladateljica na Švedskome radiju. Njezin je rad predstavljen na brojnim koncertima i festivalima, poput *Wittener Tage für neue Kammermusik*, *Darmstädter Ferienkurse* (2012., 2014.), Festival suvremene glazbe *Ultima Oslo* (2012., 2014.), *Huddersfield Contemporary Music Festival* (2013., 2016.), *el nicho aural*, Meksiko (2014.), *Akousma*, Montreal (2014.), *ECLAT festival*, Stuttgart (2017.), *Cut & Splice Festival*, Manchester (2017.). Razvijajući svoj vlastiti jezik, švedska umjetnica i skladateljica Hanna Hartman stvara skladbe koje su isključivo načinjene od autentičnih zvukova koje je snimila diljem svijeta. Zvukovi se izvlače iz izvornoga konteksta i tako se percipiraju u svojoj čistoći. Hanna Hartman nastoji otkriti skrivene podudarnosti između najrazličitijih auditivnih dojmova, stvarajući u novim okolnostima izvanredne zvukovne svjetove.

O skladbi ***The Boiler Room***, za bas-klarinet, violončelo i ozvučene predmete, koju je 2018. u Göteborgu praisveo ansambl Mimitabu, Hanna Hartman je zapisala: „Šesterokutni vijci, vijci s kvadratnim vratom, vijci za vješalice i krovni nokti. Privlačnost.“

Ricardo Eizirik (1985.) sklada djela u rasponu od komorne glazbe do instalacijskih djela i performansa. U središtu njegova zanimanja jesu teme poput banalnosti, mehanizacije društva i nusproizvoda svakodnevnog života (tj. otpada, smeća, buke itd.). Također je pokazao velik interes za povijesne prikaze tih tema i često prisvaja predmete, zvukove i pokrete iz povijesnih izvora te ih pretvara u vlastito djelo. Ricardo Eizirik primio je brojne stipendije i nagrade, a surađivao je, među ostalima, s ansamblima i festivalima kao što su *mosaik*, *Recherche*, *Neue Vocalsolisten Stuttgart*, *Intercontemporain*, *Collegium Novum Zürich*, *Adapter*, *Atelas Sinfonietta*, *Talea*, *Wittener Tage für Neue Kammermusik*, *ECLAT*, *MaerzMusik*, *KLANG*, *Archipel*, *MUSICA*, *Nordic Music Days*. Diplomirao je kompoziciju u klasi Antonija C. B. Cunha na Federalnom sveučilištu u Rio Grande do Sul (Brazil). 2012. godine magistrirao je kompoziciju kod Isabel Mundry i interdisciplinarnu studiju na *Zürcher Hochschule der Künste* (Švicarska). Trenutačno je na doktorskom studiju na *Kunst Universität Graz* (Austrija). Umjetnički je ravnatelj (zajedno s Andreasom Eduardom Frankom) ansambla za novu glazbu, *Lemniscate*, sa sjedištem u Baselu, a prethodno je radio kao umjetnički voditelj koncertnog ciklusa *Contemporanea – RS* (2009./2010.), *GENERATOR – ICST* (2013.) i *KOMPAKT am Montag* (koji je osnovao s Micheleom Zieglerom, 2014.-2016.).

„Junkyard piece II“ drugo je djelo iz otvorenog ciklusa skladbi koje se bave svakodnevnim mehaničkim oblicima i procesima, kao i kolizijom između klasičnih instrumenata i otpada/smeća (ili pronađenih predmeta). U ovome djelu pokušavam spojiti, na različite analogne načine, sljedeća dva suprotstavljena svijeta: svijet visoko-precizno-skupocjenih klasičnih instrumenata s onim jeftinih-otpadaka-pronađenih-predmeta-bezvrijednih instrumenata, ili svijet suvremeno pisane glazbe s onim svakodnevne buke. Valjci, cijevi, zvona, brusni papir, limenke, struganje metala uz metal i zveckanje vibratora suočeni su s visokokontroliranim instrumentalnim zvukovima kako bi posredan mehanički zvuk postao narativan. Kao skladatelja, zanima me trenje između trivijalnih svakodnevnih događaja i njihovog umjetnog predstavljanja u koncertnim situacijama." (Ricardo Eizirik)

Mimitabu čini platformu za najnovije mlade kreativne talente koja im omogućuje istraživanje, interpretaciju i izvođenje novih zvučnih svjetova. Bliska suradnja i eksperimentiranje sa skladateljima u središtu je zanimanja ansambla, kao i cilj povezivanja s novom publikom i iskorištavanje svih mogućnosti za širenje granica slušanja. Mimitabu želi izložiti publiku širokom spektru novih (i starih) zvukova u neočekivanim i iznenađujućim kontekstima. Aktivno traži i surađuje sa skladateljima i umjetnicima koji imaju originalan i inovativan pristup zvuku kao umjetničkome materijalu. Istražujući puni potencijal svojih akustičkih instrumenata (flauta, klarinet, violina, violončelo, klavir i udaraljke) te eksperimentirajući s elektronikom i svakodnevnim predmetima, pronalazi beskonačno fleksibilan raspored različitih izvora zvuka koji su nam dostupni. Nadajući se poboljšanju dubine i osjetljivosti doživljaja slušanja, kako za svoju publiku tako i za sebe, jača veze između umjetnika i publike, te na kraju između ljudi općenito.

Rei Munakata brzo se istaknuo kao jedan od najuzbudljivijih mladih dirigenta na području suvremene i eksperimentalne glazbe. Rođen u Yokohami 1976., odrastao je u Japanu i Kini kao svojoj matičnoj zemlji, a trenutačno živi u Švedskoj i SAD-u. Osim Mimitabua, Rei je umjetnički voditelj i glavni dirigent ansambla *Scenatet* u Aarhusu i *Curious Chamber Players* iz Stockholma, sastava kojim je dirigirao prilikom brojnih svjetskih premijera. Često surađuje s novim glazbenim ansamblima, kao što su *Gageego!* iz Göteborga, Komorni ansambl *Neue Musik* iz Berlina, ansambl SMASH iz Salamance, Esbjerg, *Athelas Sinfonietta* iz Kopenhagena, *KammarensembleN* iz Stockholma, Ansambl *Ars Nova* iz Malmöa, Ansambl *Aleph* iz Pariza i Sinfonietta iz Osla. Munakatu hvale zbog interpretacija avangardne glazbe kroz nastupe na mnogim međunarodnim festivalima *nove glazbe*, uključujući *Darmstädter Ferienkurse*, IMPULS Graz, *Gaudeamus Music Week* (Utrecht), *Extension* (Pariz), *Intersonanzen* (Potsdam) i mnoge druge.

8. 11. | PETAK

22:30 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

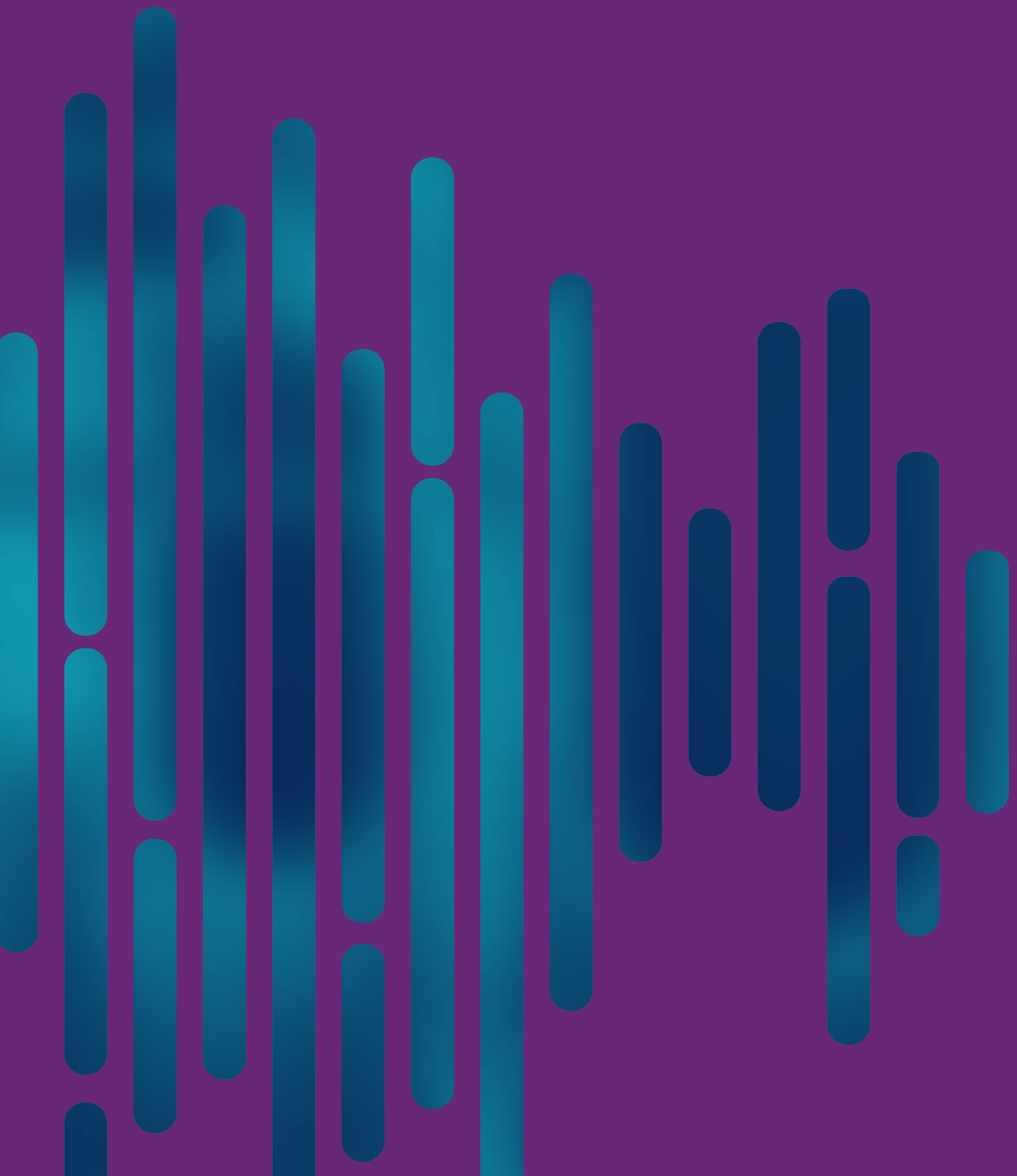
Matej Meštrović, klavir

Motiv/Improvizacija/Kompozicija

„Ideja moga nastupa jest da od više sudionika prisutnih na Tribini zatražim različite glazbene motive (a da to, ako je moguće, nisu poznati motivi iz glazbene literature) i da na licu mjesta osmislim različita glazbena djela kroz improvizaciju na zadane motive.“ (Matej Meštrović)

Matej Meštrović (1969.) bez sumnje je najsvestraniji umjetnik na hrvatskoj kulturnoj sceni. Ekskluzivni je umjetnik izdavačke kuće *PARMA Recordings* (SAD). 2018. praižveo je *Dunavsku rapsodiju* za klavir i orkestar u glavnoj dvorani *Carnegie Halla* – *Stern* i time postao prvi hrvatski kompozitor koji je imao praižvedbu vlastitog djela u toj prestižnoj dvorani. Autor je glazbe za tri hrvatska paviljona na svjetskim izložbama EXPO – Šangaj 2010., Hannover 2000. i Lisabon 1998., za realizaciju kojega mu je i dodijeljena Nagrada Grada Zagreba. Dobitnik je brojnih nagrada: Posebne nagrade gradonačelnika grada Karlovy Vary, *Oktavijan* na Danima hrvatskog filma, *Baldo Čupić* za najbolji nacionalni turistički film te 4 *Global Music Awards*. Njegov CD *Vivaldi 4 Seasons for 3 pianos* uvršten je na *Spotify* listu 50 klasičnih izdanja. U ožujku ove godine u izdanju *PARMA Recordings* na tržištu je Meštrovićev CD, *3 Rapsodije za klavir i orkestar*, snimljen sa Zagrebačkom filharmonijom, koji je ujedno i prvi službeni CD u povijesti toga orkestra za američko tržište. U proljeće 2020. Meštrovića očekuje snimanje njegovog novog projekta u *Abbey Road Studios* s Londonskim simfonijskim orkestrom. Američka kritika proglasila je Mateja Meštrovića hrvatskim Johnom Williamsom.

9. 11. | subota

10:00 | KULTURNI DOM ZORA

PREDAVANJE: **Andys Skordis**

Takedimi... ritam i poliritam

12:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Zagrebački kvartet saksofona

*Vjekoslav Nježić, Tomislav Uhlík, Marko Ruždjak,
Stanko Horvat, Viktorija Čop*, Dubravko Detoni*

15:00 | KULTURNI DOM ZORA

ARTIST TALKS

ElektroINKeMenT

Moderatorica: Jana Haluza

Zagrebački kvartet saksofona

Moderatorica: Iva Lovrec Štefanović

17:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Ansambl Synchronos

Ivan Josip Skender, dirigent

Sanda Majurec, Nico Muhly, Boris Jakopović*, Reiko
Füting, Dubravko Detoni*, Andys Skordis**

22.30 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

ElektroINKeMenT

INK Experiment duo: Ivana Kuljerić Bilić & Nikola

Krbanyevitch, vokali, udaraljke i elektronika

Mathieu Teissonniere, elektronika, kontrabas,

eL gitara

Igor Kuljerić, Marko Markuš, Bruno Giner*,
Silvio Foretić*, ElektroINKeMenT*

9. 11. | SUBOTA

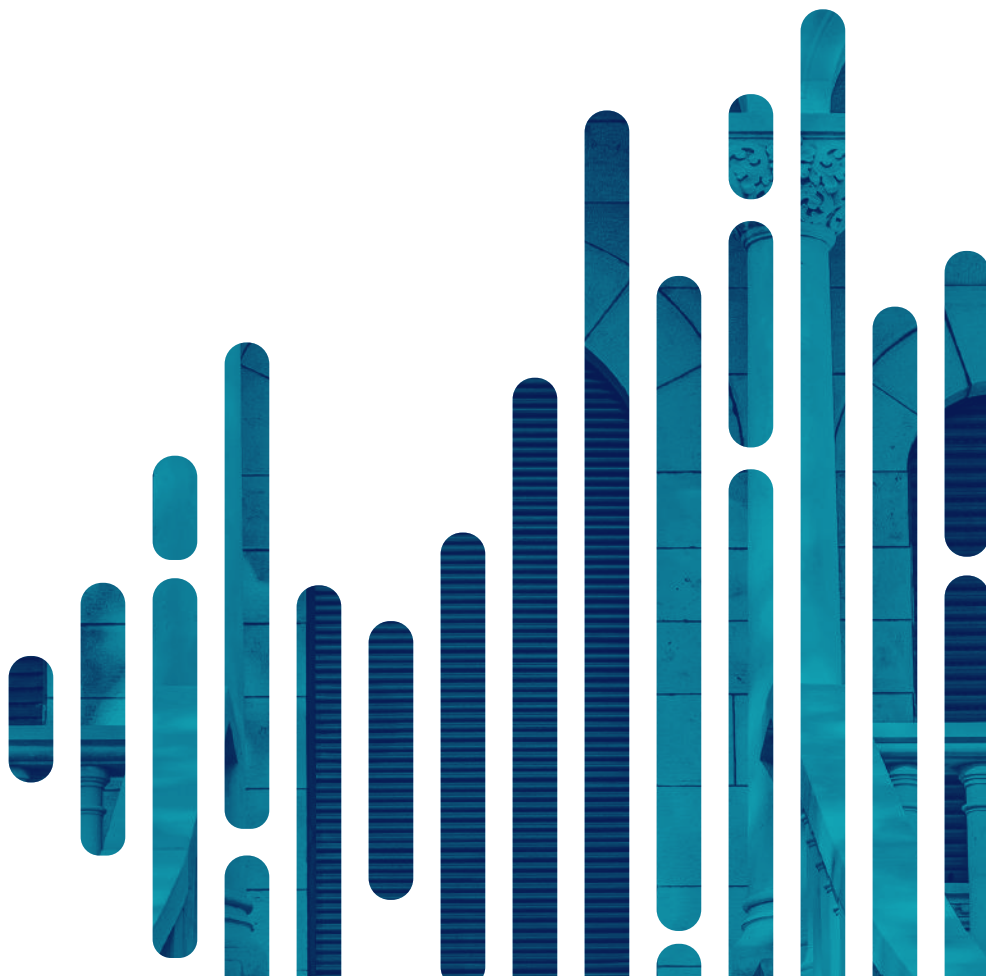
10:00 | KULTURNI DOM ZORA

Predavanje

Andys Skordis: Takedimi... ritam i poliritam

„Ritam je nesumnjivo velik dio našega života. Od trenutka kada se rodimo, srce nam kuca i sinkronizirani smo s nečim ritmičnim što nas prati do 'kraja'. U ovoj ćemo radionici intenzivno proučavati ritam kroz drukčiji pristup, poliritmički; drugim riječima – postojanje dvaju ili više ritmova u isto vrijeme. Tijekom radionice upoznat ćemo se s različitim načinima pristupa ritmu, kroz tehnike karnatske glazbe (klasična glazba Južne Indije) te kako pravilno izvoditi i stvarati poliritmije, koristeći svoje glasove (metoda *Konnakol*).“ (Andys Skordis)

Andys Skordis, biografija na str. 40.

9. 11. | SUBOTA

12:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

31

Zagrebački kvartet saksofona

Dragan Sremec, sopran-saksofon

Goran Merčep, alt-saksofon

Saša Nestorović, tenor-saksofon

Matjaž Drevenšek, bariton-saksofon

Vjekoslav Nježić: *Jakovljevi san*, za kvartet saksofona

Tomislav Uhlík: *Šareni izlog*, za kvartet saksofona

Tempo di menuetto

Andantino

Allegro

Marko Ruždjak: *Arioso*, za kvartet saksofona

Stanko Horvat: *Rocambole*, za kvartet saksofona

Viktorija Čop: *Zaustavljena sjećanja*, za kvartet saksofona – praizvedba

Dubravko Detoni: *Zaboravljene muzike* (transkripcija: Saša Nestorović)

Vjekoslav Nježić (Brežice, Slovenija, 1973.) studij kompozicije završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1999. Magisterij iz kompozicije i glazbene tehnologije završio je 2005. na Fakultetu za umjetnost, medije i tehnologiju u Hilversumu u Nizozemskoj. Od 1997. do 1999. godine bio je stipendist Grada Zagreba, a za akademsku godinu 2003./2004. dodijeljena mu je *HUYGENS* stipendija koju dodjeljuje *Nuffic*, Nizozemska organizacija za međunarodnu suradnju u visokom školstvu. Usavršavao se na ljetnim seminarima iz kompozicije u Semmeringu (1996.), Radziejowicama (1997.) i Darmstadtu (1998.), na seminaru za zbarsku glazbu u Luksemburgu (1997.) te na seminarima iz elektroničke glazbe u Szombathelyju (1999.) i Grožnjanu (2000.). Od 2001. do 2005. predavao je na Sveučilištu u Osijeku, a od 2000. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je trenutačno redoviti profesor na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe. Djelovao je kao urednik edicije notnih izdanja *Ars Croatica* Hrvatskoga društva skladatelja te kao glazbeni producent pri snimanju i izdavanju nosača zvuka. Autor je opusa od više od četrdeset djela s područja orkestralne, komorne, vokalne, elektroničke, scenske i filmske glazbe. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja: Prva nagrada na Međunarodnoj ljetnoj akademiji *Beč-Prag-Budimpešta*, Semmering, Austrija, za skladbu *Springtime*, za violinu i violončelo (1996.), finalist na *Concours européen de composition*, Amiens, Francuska, za skladbu *Voce me*, za ženski zbor (1997.), Rektorova nagrada Sveučilišta u Zagrebu za skladbu *Suoi piccoli piedi di neve*, za čembalo i puhački ansambl (1998.), i četiri nagrade *Porin* za najbolju produkciju albuma klasične glazbe (2012., 2017. i 2019.).

Uza skladbu *Jakovljevi san* skladatelj ističe samo biblijski citat: "...¹²I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze" (Knjiga Postanka – Post 28,21). Skladba je pisana upravo za Zagrebački kvartet saksofona, na poziv Muzičkog biennala Zagreb 2005. godine, u sklopu kojega ju je kvartet i praizveo.

Tomislav Uhlík, biografija na str. 8.

Svoju živopisnu skladbu **Šareni izlog**, za kvartet saksofona, iz 1989., Tomislav Uhlík napisao je upravo za Zagrebački kvartet saksofona, koji ju je i praisveo. Riječ je o prvoj skladbi nekog hrvatskog autora napisanoj za taj sastav.

Jedan od omiljenih hrvatskih skladatelja nesumnjivo je **Marko Ruždjak** (1946.-2012.). Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet, a potom i kompoziciju u razredu prof. Mila Cipre. U kompoziciji se usavršavao u Parizu kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera, i u Kölnu, kod Milka Kelemenca. Od 1969. do 1973. bio je urednikom izdanja Koncertne direkcije Zagreb, od 1974. do 1976. voditelj Muzičkog informativnog centra KDZ-a, od 1979. profesor teorijskih predmeta, a od 1990. i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2006. bio je član suradnik, a od 2008. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je velikog i raznovrsnog opusa, za koji su mu dodijeljene sljedeće nagrade i priznanja: dvije Nagrade *7 sekretara SKOJ-a* (1970., 1971.), Nagrada JRT-a (1974.), Vjesnikova nagrada *Josip Štolcer Slavenski* (1977.), Godišnja nagrada *Vladimir Nazor* (1988.), Nagrada *Međugorje* (1995.), Diskografska nagrada *Porin* (1996., 1998., 2000.), Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2004.) te Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za skladbu *La Frontera*, za sopran i komorni orkestar (2008.).

Arioso, za kvartet saksofona iz 1990. godine drugo je po redu ostvarenje posvećeno Zagrebačkom kvartetu saksofona. Dubravko Detoni o njemu piše u popratnom tekstu za CD Zagrebačkog kvarteta saksofona, *Hrvatska glazba za saksofone*, iz 1992. godine: „*Arioso* iz godine 1990., posvećen Zagrebačkom kvartetu saksofona, osebujno je nizanje solističkih recitativa, njihovih spletova i skupnih arija-korusa, pri čemu strukture jednih inspiriraju druge. To je namjerno zatvoren, štedljiv, na svoj način minimalistički jezik posebno sordiniranih kolorita, u kojemu svaki ton traži otkriće drugačije sugestivne geste.“

Na hrvatsko glazbeno stvaralaštvo druge polovine 20. stoljeća neizbrisiv je trag ostavio istaknut skladatelj i pedagog, **Stanko Horvat** (1930.-2006.). Nakon završetka studija kompozicije u klasi Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, usavršavao se na Pariškom konzervatoriju kod Tonyja Aubina te kod Renée Leibowitza, a zahvaljujući stipendiji Zaklade DAAD, iskustvo je stjecao u elektroničkom studiju Tehničkog sveučilišta u Berlinu. Osobito je bio posvećen pedagoškom radu na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji: iz njegova su razreda potekli brojni priznati suvremeni hrvatski skladatelji. Tijekom sedamdesetih godina 20. stoljeća bio je predsjednik Hrvatskog društva skladatelja, potpredsjednik i predsjednik Umjetničkog savjeta, a od 1985. do 1989. i umjetnički direktor Muzičkog biennala Zagreb. Autor je raznolikog opusa, u kojemu prevladavaju instrumentalna komorna i orkestralna djela, a velik dio njegovih skladbi nastao je kao rezultat nadahnuća književnim djelima. Od 1998. godine redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Stanko Horvat dobitnik je čitavog niza najviših nagrada i priznanja, među kojima i dviju nagrada *Vladimir Nazor* te triju nagrada *Josip Slavenski*, između ostalih za životno djelo, Nagrade *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja i drugih.

Rocambole, za kvartet saksofona, iz 2000. godine, praisveo je u Preporodnoj dvorani palače Narodnoga doma 11. ožujka iste godine upravo Zagrebački kvartet saksofona, a o njoj je Nikša Gligo u popratnom tekstu uz CD *Stanku u sjećanje!* zapisao: „Naslov *Rocambole* vjerojatno ne smjera izravno na avanturista, što ga je u 19. stoljeću izmislio francuski književnik Pierre Alexis Ponson du Terrail, ali sasvim sigurno smjera na ono fantastično, neobično, nevjerojatno i ekscentrično što avanturist Rocambole podrazumijeva, ali što još preciznije – i, zapravo, neovisno o njemu – sadrži francuski pridjev *rocambolésque*. Skladba je igra, kao što je i njezin naslov igra riječju.“

Viktorija Čop (1979.) studij kompozicije završila je 2003. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Željka Brkanovića. 2005. godine završila je dvogodišnji poslijediplomski studij iz kompozicije na *Faculty of Music* u Utrechtu u Nizozemskoj (*Hoog School voor de Kunsten Utrecht*), a u akademskoj godini 2004./2005. nagrađena je HUYGENS stipendijom (koju dodjeljuje *Nuffic* – Nizozemska organizacija za međunarodnu suradnju u visokom školstvu). Za svoj umjetnički rad Viktorija je primila više nagrada i priznanja, među kojima i treću nagradu za skladbe *Out of mind*, za solo flautu i *Per quatro mani*, za bas-klarinet i klavir – Reichenau, Austrija (2001.), Rektorovu nagradu za orkestralnu skladbu *Sjene potonulih boja* (2003.), praisvedenu 2003. (Zagrebačka filharmonija, pod ravnanjem dirigenta Klausa Arpa), Nagradu Fonda *Stjepan Šulek* za skladateljsko djelo u 2007. godini, za orkestralnu skladbu *Adieu*, praisvedenu na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. (Simfonijski orkestar HRT-a i dirigent Nikša Bareza), te nagradu Fonda *Rudolf i Margita Matz* (2010.). U godini 2016. njezina skladba *Makapaka* (za klavir) izabrana je na natječaju ISCM-a (Međunarodnog društva za suvremenu glazbu) kao predstavница Hrvatske na festivalu *World music days 2016*. (Svjetski dani glazbe) u Tongyeongu, Južna Koreja. Neki njezini radovi objavljeni su kao notna izdanja u Nizozemskoj i Hrvatskoj, a diskografska kuća *Cantus d.o.o* objavila je također i njezin autorski nosač zvuka *Musical moments*, nominiran za diskografsku nagradu *Porin* u kategoriji Najbolji album godine (2012.). Njezine su skladbe izvođene na brojnim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu, a kao skladateljica također surađuje na kazališnim i filmskim projektima. Od 2007. godine, uz pedagoški rad, surađuje kao glazbena producentica i glazbena voditeljica televizijskih snimanja koncerata klasične glazbe za HRT te kao urednica notnih izdanja. Od 2019. u zvanju izvanrednog profesora predaje glazbenoteorijske predmete na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Skladba ***Zaustavljena sjećanja*** zamišljena je kao niz od tri minijature, povezane nepretencioznim muzičkim gestama u jednu cjelinu. Skladba je napisana na poziv Zagrebačkoga kvarteta saksofona, upravo za ovu prigodu proslave obljetnice na Glazbenoj tribini u Opatiji.

Hrvatski skladatelj i pisac, **Dubravko Detoni** (Križevci, 1937.), diplomirao je klavir kod Svetislava Stančića i kompoziciju kod Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Sieni (Guido Agosti, Alfred Cortot), Varšavi (Witold Lutosławski, Grażyna Bacewicz, Eksperimentalni studio Poljskog radija), Darmstadtu (György Ligeti, Karlheinz Stockhausen) i Parizu (John Cage). Autor je imponantnoga opusa orkestralne, vokalne, komorne, solističke i elektroničke glazbe, niza multimedijalnih projekata i eksperimenata, jedanaest knjiga poezije, proze, eseja, dnevnika i putopisa, ciklusa radijskih i televizijskih emisija te mnogobrojnih koncertnih i diskografskih komentara. Osnivač je i umjetnički ravnatelj Ansambla Centra za nove tendencije Zagreb (ACEZANTEZ), s kojim je kao dirigent i pijanist od 1970. višekratno obišao većinu europskih zemalja te dio Amerike i Azije. Njegova su djela izvođena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, tiskana u domovini i inozemstvu te objavljena na šezdesetak diskografskih izdanja. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu (*Vladimir Nazor*, *Josip Štolcer Slavenski*, pet diskografskih nagrada *Porin*, među njima i ona za životno djelo, zatim ona zagrebačke glazbene kritike, *Zvono Lotrščak*, Matrice hrvatske, dvanaest Nagrada JRT-a za najbolja djela godine, *Grand Prix* 6. pariškog bijenala mladih, *Premio Italia*, UNESCO-a u Parizu, *Bedřich Smetana* u Pragu i drugih).

„Zaboravljene muzike za gudački kvartet dovršene su 1981., a u Prištini ih je 6. lipnja 1982. praizveo Gudački kvartet Klima. Radi se o pregrštu neurotično ispremiješanih, a među sobom pomiješanih kraćih odlomaka zabavljenih glazbenom arheologijom, sentimentalnim traganjem za varavo prestarjelim suglasjima što tijekom naknadnih izdizanja nekih činitelja (na račun drugih) poprimaju neka sasvim drukčija značenja. Iz bunara samoga sebe, iz razvalina šumova, autor izvlači kablice blatnjavih melodija i harmonija, zapuštenih ritmova, hvata ih u mutljagu, trese i prelijeva, kao kopač zlata rukama ih grčevito grabi s dna. Melodije ne smiju biti samo lijepe nego u nečemu uvijek pomalo prelijepe; kriju se u barama, drhture, namiguju zvijezdama, prevrću se u zraku, ne misleći ni na što zure u prazno, cupkaju bolesnim nožicama, šuškećući krilcima svijetle noću. Ali se brzo gase: klice propasti i raspada na uvijek se drukčiji način kriju u svakoj od njih.“ (Dubravko Detoni)

Na večerašnjem koncertu Zagrebački kvartet saksofona Detonijeve *Zaboravljene muzike* izvodi u transkripciji Saše Nestorovića.

Zagrebački kvartet saksofona osnovali su diplomanti Muzičke akademije u Zagrebu potekli iz klase prof. Josipa Nochte, koji od 1989. godine djeluju u današnjem sastavu. Čine ga **Dragan Sremec**, profesor saksofona i donedavni prodekan na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (sopran-saksofon), **Goran Merčep**, profesor komorne glazbe (alt-saksofon), **Saša Nestorović**, profesor komorne glazbe i džeza te šef-dirigent Jazz orkestra Hrvatske radiotelevizije (tenor-saksofon) i **Matjaž Drevenšek**, profesor saksofona i prodekan na Akademiji za glasbo u Ljubljani (bariton-saksofon). Tijekom 25 godina djelovanja sastav je – uz brojne koncerte održane u Hrvatskoj – s velikim uspjehom gostovao u eminentnim koncertnim dvoranama u Albaniji, Austriji, Belgiji, Danskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Grčkoj, Italiji, Latviji, Makedoniji, Monaku, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Srbiji, Sloveniji, Španjolskoj, Švicarskoj, Velikoj Britaniji, Turskoj, Rusiji, Kini, Hong Kongu, Kanadi, Južnoj Americi i Sjedinjenim Američkim Državama. Solistički je Zagrebački kvartet saksofona nastupao s uglednim orkestrima, kao što su Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Zagrebački solisti, *Big band* Hrvatske radiotelevizije, Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Slovenska filharmonija, Orkestar Slovenske vojske, Orkestar Francuske garde, Hongkonški festivalski puhački orkestar, Puhački ansambl Sveučilišta iz Minnesote i drugi, ostvarivši uspješne suradnje s nizom uglednih dirigenata, poput Pavla Dešpalja, Vjekoslava Šuteja, Aluna Francisa, Françoisa Boulangerera, Hansa Grafa, Marka Letonje, Jurija Simonova i drugih. Kvartet redovito surađuje s renomiranim solistima i ansamblima, a održao je brojne koncerte na nekoliko svjetskih kongresa saksofonista te na festivalima kao što su Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljetno, Muzički biennale Zagreb, ISCM Svjetski dani glazbe, Ohridski ljetni festival, *Musicora* u Parizu, *Open Europe* u Berlinu, *Europamusicale* u Münchenu, *NOMUS*, Festival komorne glazbe *Julian Rachlin i prijatelji* u Dubrovniku i drugi. Uz većinu klasičnog repertoara za taj sastav i obradā skladbi različitih glazbenih stilova, od renesanse do progresivnog jazz-a, koje članovi Zagrebačkoga kvarteta saksofona izvode na svojim koncertima, praisveli su više od 50 djela hrvatskih i inozemnih skladatelja, među kojima i skladbe Brune Bjelinskog, Srđana Dedića, Dubravka Detonija, Silvija Foretića, Stanka Horvata, Olje Jelaske, Anđelka Klobučara, Milka Lazara, Rubena Radice, Miljenka Prohaske, Berislava Šipuća, Mladena Tarbuka i drugih. Kvartet je snimao za HRT, ORF, RTL, RTV Slovenija, Francuski radio, Španjolski radio i WDR, a izdao je 15 CD-a (u Hrvatskoj, Sloveniji i SAD-u). Za uspješnu su kulturnu djelatnost u Hrvatskoj Zagrebačkom kvartetu saksofona dodijeljena brojna priznanja, među kojima se posebno ističu nagrade *Milka Trnina*, *Judita* i *Vatroslav Lisinski* te sedam diskografskih nagrada *Porin*.

9. 11. | SUBOTA

15:00 | KULTURNI DOM ZORA

Artist talks

ElektroINKeMenT: INK Experiment duo (Ivana Kuljerić Bilić i Nikola Krbanyevitch), Mathieu Teissonnière

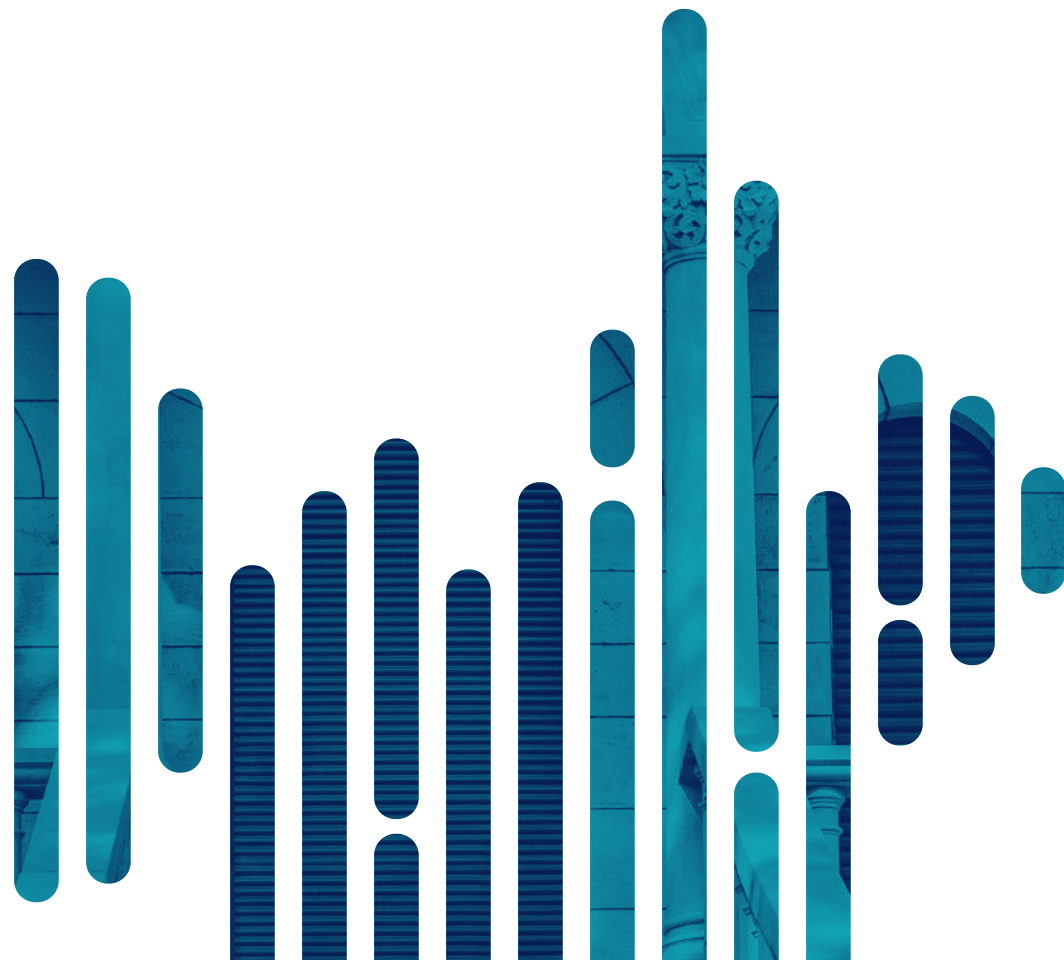
Moderatorica: Jana Haluza

ElektroINKeMenT, biografija na str. 49.

Zagrebački kvartet saksofona

Moderatorica: Iva Lovrec Štefanić

Zagrebački kvartet saksofona, biografija na str. 35.

9. 11. | SUBOTA

17:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Ansambl Synchronos

Eric Lamb, flauta

Davorin Brozić, klarinet

Mia Elezović, klavir

Vlatka Peljhan, violina

Victor Lowrie, viola

Vid Veljak, violončelo

Kaja Farszky i Ivana Kuljerić Bilić, udaraljke

Ivan Josip Skender, dirigent

Sanda Majurec: *Citywalk*, za flautu, klarinet, violinu, violončelo, udaraljke i klavir – praizvedba

Nico Muhly: *Doublespeak*, za komorni ansambl

Boris Jakopović: *Elements eternal* – praizvedba

Reiko Fütting: *F/fern*, za ansambl

Dubravko Detoni: *Duo*, za dva proizvoljna glazbala – praizvedba

Andys Skordis: *"u...zu" wailing* – praizvedba

Sanda Majurec diplomirala je kompoziciju u razredu prof. Stanka Horvata te čembalo u razredu prof. Višnje Mažuran. Usavršavala se u Semmeringu kod Ericha Urbannera i u Szombathelyju kod Michaela Jarrella. Pohađala je Ljetnu školu *nove glazbe* u Darmstadtu. 2006. godine boravila je u Centru za kompozitore u Visbyju, Švedska, u sklopu kulturne suradnje između Hrvatske i Švedske. Još od studentskih dana surađuje s istaknutim umjetnicima i ansamblima, a njezine skladbe izvode se na koncertima i festivalima u zemlji i inozemstvu: Muzički biennale Zagreb, Dubrovačke ljetne igre, Glazbena tribina Opatija, Osorske glazbene večeri, Festival hrvatske glazbe u Beču, Dani makedonske muzike, Bunt festival u Beogradu, Svjetski dani glazbe u Vancouveru, Talk Town festival u Kopenhagenu i drugdje. Godine 2019. nominirana je za diskografsku nagradu *Porin* u kategoriji za najbolju skladbu klasične glazbe, za skladbu *Contrattempo*. Kao čembalistica usavršavala se na brojnim seminarima barokne glazbe i plesa, *Aestas musica*, u Varaždinu, kod Laurencea Cummingsa. Izdvaja nastupe s Varaždinskim komornim orkestrom pod vodstvom Catherine Macintosh, s Hrvatskim baroknim ansamblom pod ravnanjem Laurencea Cummingsa i Stefana Montanarija te one na festivalu *Esteban Salas* u Havani, nastupe u Torontu i Buenos Airesu te izvedbe solističkih, dvostrukih i trostrukih koncerata J. S. Bacha na Malom festivalu čembala. Jedna je od utemeljitelja Malog festivala čembala i osnivača Hrvatske udruge čembalista, *Continuo*. Niz godina bavila se razvojem glazbene kreativnosti u predmetu Vježbe iz kompozicije u Glazbenom učilištu *Elly Bašić*. Zaposlena je kao redovita profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

„Inicijalna ideja za skladbu koja će biti praižvedena u Opatiji potekla je od Muzičkog biennala Zagreb, za vrijeme kojeg se održavao *masterclass* iz kompozicije. Skladala sam je tijekom i nakon *masterclassa* koji sam pohađala kod skladateljice Nine Šenk. *Riot Ensemble*, s kojim smo tada imali privilegiju raditi na našim kompozicijama, utjecao je na odabir izvodačkog korpusa. Riječ je o jednostavačnoj skladbi za flautu, klarinet, violinu, violončelo, udaraljke i klavir naslova **Citywalk**, koji također odgovara temi Muzičkog biennala Zagreb 2019. godine.“

Nico Muhly (1981.) američki je skladatelj i traženi umjetnik čiji se utjecaji kreću od američkog minimalizma do anglikanske zbarske tradicije. Skladatelj čija djela naručuju *Metropolitan Opera*, *Carnegie Hall*, *St. Paul's Cathedral* i drugi, napisao je više od 80 djela za koncertnu pozornicu, uključujući opere *Two Boys* (2010.), *Dark Sisters* (2011.) i *Marnie* (2017.), cikluse pjesama *Sentences* (2015.) za kontratenora lestyna Daviesa te *Impossible Things* (2009.) za tenora Marka Padmorea, Koncert za violu i orkestar za violisticu Nadiu Sirotu te zbarska djela *My Days* (2011.) i *Recordare, Domine* (2013.) za Hilliard Ansambl i *Tallis Scholars*. Muhly često surađuje s koreografom Benjaminom Millepiedom te, kao aranžer, sa Sufjanom Stevensom, Rufusom Wainwrightom, Joannom Newsom i američkom skupinom *Antony and the Johnsons*. Skladao je scensku i filmsku glazbu, uključujući glazbu za broadwayski revival, *The Glass Menagerie*, 2013., zatim partiture za filmove *Kill Your Darlings*, *Me, Earl and The Dying Girl* te za Oscarom ovjenčani film *The Reader*. Rođen u Vermontu, Muhly je studirao kompoziciju kod Johna Corigliana i Christophera Rousea na *Juilliard School* prije nego što je počeo raditi za Philipa Glassa kao urednik i dirigent. Jedan je od umjetnika izdavačke kuće *Bedroom Community*, koja mu je izdala prva dva albuma, *Speaks Volumes* (2006.) i *Mothertongue* (2008.). Trenutačno živi u New Yorku.

Skladbu **Doublespeak**, za komorni ansambl, Nico Muhly napisao je 2012. godine na narudžbu Festivala *MusicNOW* u Cincinnatiju, Ohio, za ansambl *Eighth Blackbird*, a u čast 75. rođendana Philipa Glassa. Muhly je radio za Glassa kao prepisivač i obrađivač, pa se Glassov utjecaj na njegovu glazbu može čuti u pulsirajućem ritmu i ponavljajućim frazama, kao i u harmonijskom i ritmičkom izričaju. Namjeravajući napisati „najsmješnije moguće djelo“ za *Grammyjem* ovjenčani ansambl, Muhly je skladao *Doublespeak*, djelo koje vuče korijene iz 1970-ih i ponavljajućih obrazaca. Poznavatelji minimalizma u glazbi u njemu će čuti odjeke Reichova, Rileyjeva i Glassova stvaralaštva. Ipak, Muhly posuđuje samo neke odrednice minimalizma, uspostavljajući vlastit stil, karakterističnih živopisnih fraza i harmonija. Pokretna, energična i puna života, skladba *Doublespeak* završava u mističnom, sanjivom ozračju.

Boris Jakopović (Zagreb, 1980.) godine 2005. upisuje, a 2010. stječe titulu magistra kompozicije na Nacionalnoj muzičkoj akademiji *P. I. Čajkovski* u Kijevu (studij kompozicije kod G. I. Ljašenka, a instrumentacije kod A. O. Gavryletsa) s najvišim ocjenama. U njegovu opusu zastupljena su djela od solističkih do orkestralnih te elektronička glazba. Djela su mu izvodili pijanisti Damir Gregurić i Oleg Bezborodko, violinist Sergej Evseev, violončelisti Zoltán Almási i Julija Belousova, članovi

ansambla *Ricochet*, Kijevska kamerata, Cantus Ansambl te ukrajinski Državni simfonijski orkestar pod ravnanjem Mykole Lysenka. Skladbe su mu izvedene u okviru majstorskih tečajeva iz elektroničke glazbe (Kijev), na međunarodnim festivalima poput *KievMusicFesta* (2010., 2013., 2014.), Glazbene tribine Opatija, na *University of Cambridge* te na Pekinškom centralnom konzervatoriju. Usavršavao se u kompoziciji na Međunarodnoj ljetnoj školi na Hvaru 2003. i 2013. (Joel Hoffman) te 2014. u Darmstadtu (Mark Andre, Clemens Gadenstätter, Oliver Schneller). Sa skladbom *...sempre...*, koju je u Hrvatskoj praisveo Cantus Ansambl, bio je finalist Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za najbolje glazbeno djelo u Republici Hrvatskoj za 2014. godinu. Svojom skladbom *Navi affondate*, za elektroniku, uvršten je kao jedini stranac na antologijski dvostruki nosač zvuka objavljen u Kijevu 2017. godine, a koji obuhvaća ukrajinsku akademsku elektroakustičku glazbu u razdoblju od 1964. do 2017. Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja. 2012. stječe magisterij iz biologije na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Zagrebu. Trenutačno je na doktorskom studiju iz područja biomedicine na istome fakultetu.

O svojoj skladbi ***Elements eternal*** Boris Jakopović je zapisao: „Djelo *Elements eternal* građeno je na dva suprotstavljena načela, od kojih jedno sadrži elemente razvoja i rastuće kompleksnosti, dok drugo teži prema pojednostavljenju ili razlomljavanju različitih postojećih struktura. Ta dva načela tijekom skladbe u različitim svojim fazama razvoja međudjeluju na različite načine, te se ovisno o trenutku privlače ili odbijaju, dovodeći do različitih formi ekspresije. Kao i u nekim mojim drugim djelima, primjetan je utjecaj elektroakustike na poimanje zvuka i pisanju za instrumente.“

Reiko Fütting rođen je 1970. godine u Königs Wusterhausenu (Njemačka). Studirao je kompoziciju i klavir na *Hochschule für Musik* u Dresdenu, na Sveučilištu Rice u Houstonu, na *Manhattan School of Music* u New Yorku i na Nacionalnom sveučilištu u Seulu. Neki od njegovih najutjecajnijih profesora bili su skladatelji Jörg Herchet i Nils Vigeland te pijanist Winfried Apel. Reiko Fütting počeo je predavati na Teorijskom odjelu *Manhattan School of Music* 2000. godine, a pet godina kasnije i Kompoziciju, te je imenovan pročelnikom Teorijskog odjela. Na Sveučilištu u Rostocku u Njemačkoj također je predavao Vokalnu pratnju, a kao predavač gostovao je na sveučilištima i konzervatorijima u Kini, Kolumbiji, Njemačkoj, Italiji, Rusiji, Južnoj Koreji i Sjedinjenim Američkim Državama. Dobitnik je brojnih nagrada, priznanja i stipendija. Njegovu glazbu izvide ugledni glazbenici i ansambl diljem Europe, Amerike i Azije, emitira se na radiju i televiziji te nalazi na brojnim diskografskim izdanjima. Njegove publikacije uključuju skladbe, aranžmane i analitičke članke.

Skladba ***F/fern***, za ansambl, nastala je 2018. na narudžbu ansambla Amalgama, a praisvedena je u New Yorku, u travnju 2019. O njoj skladatelj piše: „***F/fern***, za ansambl (2018.), narudžba je ansambla Amalgama, kojemu je sa zahvalnošću i posvećena. Skladba je dio projekta *The Lost Words*, koja spaja pjesme Roberta Macfarlanea s novim skladbama, s namjerom 'stvaranja prostora za djecu kako bi se mogla uključiti u problematiku krize okoliša, uz kreativnost i nadu'. *F/fern* temelji se na pjesmi *Fern*, a njezina obilježja odnose se i na englesko i njemačko značenje riječi (biljka/'udaljeno').“

Dubravko Detoni, biografija na str. 34.

„Skladba **Duo** za dva proizvoljna glazbala nastala je u Dubrovniku potkraj 2017. godine, a na ovogodišnjoj opatijskoj Glazbenoj tribini doživljuje svoju praizvedbu. Sastoji se od kolažirana niza kraćih virtuosnih ili meditativnih fragmenata koji se nerijetko ponavljaju, a među sobom su poredani po načelu mjestimične sličnosti ili povremenoga kontrasta. Proizvoljan je izbor dvaju temeljnih glazbala, koja bi trebala biti donekle raznorodnih značajki, ali i način same izvedbe: izvedbeni sastav može, naime, biti (uvijek u parovima!) uvećan, a djelo ostvareno i u obliku jednostrukog ili višestrukog, uporno ponavljajućeg kanona. Izvođačima je prepušteno i ukupno trajanje: to može biti skraćeni izbor djelića skladbe, njezin komplet, a čak i djelomična ponovna repeticija nekih već izvedenih ulomaka koji se pri ponavljanju mogu nadopunjavati, a čak pomalo i mijenjati. Korijen zamisli djela leži u ispitivanju fenomena *dijaloga*, dijalektički nezadržive izmjene misli dviju različitih, ponekad i suprotnih struja, koju ostali mogući sudionici na svoj način komentiraju i razrađuju.“ (Dubravko Detoni)

Andys Skordis ciparski je skladatelj, rođen u Nikoziji 1983. Diplomirao je na *Berklee College of Music*, gdje je studirao kompoziciju i filmsku glazbu te nastavio poslijediplomski studij kompozicije kod Richarda Ayresa i Wima Henderickxa na Konzervatoriju u Amsterdamu. Uz to, studirao je karnatsku glazbu kod dr. Rafaela Reine i balijski gamelan na ISI *Denpasar* na Baliju. Kao skladatelj inspiraciju pronalazi u iskonskoj ljudskoj naravi, što se kroz suvremenu metodologiju očituje u njegovim skladbama. Njegova nedavna djela pronalaze nadahnuće u ceremonijalnim i mističnim događajima iz cijeloga svijeta. Ti su poticaji izraženi kao prikaz suvremenog rituala, koji u njegovoj glazbi karakterizira napetost i mističnost. Andys je skladao glazbu u rasponu od opere, orkestralnih i komornih djela, vokalnih djela, preko gamelana, do glazbe za kazalište, ples i kratke filmove. Njegovu su glazbu diljem svijeta izvodili profesionalni ansambl i amaterske skupine, u koncertnim dvoranama i nekonvencionalnim prostorima, poput kamenoloma, napuštenih zgrada, hramova, plutajućih pozornica i slično. Uz to, dodijeljene su mu brojne nagrade, uključujući Nagradu *Buma Toonzetters*, jednu od najviših nagrada u Nizozemskoj. Osim skladanja, predaje Suvremenu glazbu nezapadnjačkim tehnikama na Konzervatoriju u Amsterdamu, kao i u drugim fondacijama u Europi, Aziji i Americi. Umjetnički je voditelj Ansambla *Patsiaoura*, glazbeni kustos Festivala *Xarkis* i rezidencije umjetnika, jedan od osnivača ansambla za improvizaciju, *The Brain Masturbation*, i suradnik Grčke nacionalne opere. Sudjeluje u interdisciplinarnim projektima i edukativnim radionicama. Osim toga, svira gitaru s grupom *Monsieur Doumani*, nastupajući u koncertnim prostorima i na festivalima diljem svijeta.

O svojoj novoj skladbi Skordis piše: „Mali čamac vozi troje prijatelja koji istražuju izolirane plaže. U jednom trenutku jedan iz skupine primijeti kako se površina oceana mijenja, kako počinje izgledati poput ulja umjesto kao voda. Ubrzo su primijetili mali vrtlog... zatim još jedan, i za nekoliko minuta shvatili su da su svi povezani u golem vrtlog koji sve vuče na dno oceana. Čamac se borio, ali njegov je stroj bio star i slab... kapetanove oči koje su nekad bile pune samopouzdanja, odjednom su bile pune straha i agonije. Svi su bili prestravljeni, razmišljajući o svim mogućim načinima kako

se izbaviti, ali čamac je bio sve bliži središtu vrtloga. U nekim su trenucima stvari djelovale pozitivno, ali opet bi se vratile unatrag... brod se nastavio boriti... izašli su! Vrtlog jadikuje što ih nije ulovio... nije ih povukao i utopio... Oni jadikuju jer je on ipak nešto dobio... nešto su ostavili iza sebe..."

Synchronos je međunarodni ansambl utemeljen kao festivalski ansambl posljednje dvije godine Tribine u Opatiji, ali i kao rezultat dugogodišnje suradnje pojedinačnih umjetnika koji su sada zajedno sastavni dio ansambla. Ovaj ansambl ima dugoročan cilj povezivanja umjetnika iz Hrvatske sa zemljama Europske unije, a potreba za istim proizašla je iz nekoliko poziva za suradnjom skladatelja i instrumentalista na europskim projektima suradnje - umjetničkim platformama, na kojima sudjeluju renomirani europski skladatelji i nezavisni ansambli, posebice oni mlađe i srednje generacije. Ansambl će tijekom sljedećih mjeseci nastaviti intenzivnu suradnju s hrvatskim i skladateljima iz nekoliko zemalja Europske unije, na razvoju novih ideja, platformi te praižvedbama kompozicija.

Flautist **Eric Lamb** djeluje kao solist, organizator koncerata i komorni glazbenik. Godine 2013. napustio je mjesto glavnog člana Međunarodnog ansambla za suvremenu glazbu – ICE, kako bi nastavio karijeru kao solist i komorni glazbenik. Eric je jedan od umjetničkih voditelja ansambla *paladino*. Od 2016. do 2018. bio je predavač na Sveučilištu u Aucklandu, gdje je podučavao improvizaciju, komornu glazbu, flautu i bio koordinator studentskog ansambla za suvremenu glazbu. Nastupio je s nizom uglednih svjetskih orkestara i ansambala, uključujući Ženevsku cameratu, Ansambl *Phace*, Komorni orkestar iz Ostrobotnije, Ansambl Omega, Clevelandski orkestar, *Cameratu Bern*, Orkestar Grada Birminghama, ansambl ASKO Schönberg, Radijski orkestar iz Frankfurta, te je pozivan na nastupe na festivalima u Melbourneu, Darmstadtu, Grazu, Salzburgu, Lockenhausu, na *Acht Brücken* u Kölnu, *Mostly Mozart* festivalu, na Heidelberškom proljeću te na Festivalu *nove glazbe* u Bukureštu – da ih nabrojimo samo nekoliko. Na području komorne glazbe surađuje s nekima od najpoznatijih europskih pjevača, instrumentalistā i umjetnikā. Uz brojne projekte, Eric je surađivao sa Zakladom *Stockhausen* i Kazalištem u Baselu na ponovnom utjelovljenju uloge Luzifera u Stockhausenovoj operi *Donnerstag aus Licht*. U posljednjem desetljeću Eric je praižveo više od 200 djela i surađivao sa skladateljima Johnom Adamsom, Kaijom Saariaho, Georgeom Lewisom, Marc-Andresom Dalbaviejem, HK Gruberom, Matthiasom Pintscherom, Reinbertom de Leeuwom, Michelom van der Aaom, Nicom Muhlyjem, Benom Foscettom i dirigentima kao što su Sakari Oramo, Franz Welser-Möst, Vladimir Aškenazi, Ludovic Morlot, Pablo Heras-Casado, Steve Schick, Susanna Mälkki i Pierre Laurent-Aimard.

Davorin Brozić svoju profesionalnu glazbenu djelatnost u Zagrebu razvija u dva smjera: kao orkestralni umjetnik radio je u Operi HNK-a od 2007. do 2019., a pedagoškom djelatnošću bavi se od 2009. kao docent na Muzičkoj akademiji. Do

2007. živio je i radio u Ženevi kao klarinetist u *L'Orchestre de chambre de Genève*, odnosno u ansamblu za *novu glazbu*, *Contrechamps*. Posljednjih godina energiju usmjeruje ka komornoj glazbi, a tu aktivnost realizira u nekoliko smjerova: na koncertnom podiju, u organizaciji festivala te u diskografskoj nakladi. Izvodeći djela klasičnoga repertoara nastupa s komornim sastavima u domovini i inozemstvu. Sudjelovao je na festivalima u Italiji, Švicarskoj i Njemačkoj, a s moskovskim kvartetom *Dominant* održao je koncerte u sklopu njihove hrvatske turneje. Na nekoliko posljednjih *Muzičkih biennala Zagreb* nastupao je s kvartetom Berlinske filharmonije, odnosno kao solist uz ansambl *Zeitfluss* iz Graza. Za diskografsku kuću *Cantus* snimio je nosač zvuka *Spiritual Ruždjak*, na kojemu su Ruždjakova komorna djela za klarinet. Osim toga, uz pijanista Srdana Čaldarovića, suosnivač je i realizator Festivala komorne glazbe, *Diapason*, u Hrvatskome glazbenom zavodu. Posebno se ističe njegov nastup na Muzičkom biennalu Zagreb 2015., gdje je kao solist uza Simfonijski orkestar HRT-a izveo *D'om le vrai sens*, koncert za klarinet Kaije Saariaho. Uz isti orkestar snimio je 2007. Šulekov Koncert za klarinet za arhivu Hrvatskoga radija. Davorin Brozić odrastao je i školovao se u Karlovcu. Nakon studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu usavršavao se kao klarinetist u New Yorku i Ženevi, a potom kao dirigent u Sieni i Milanu.

Mia Elezović diplomirala je i magistrirala klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Zvezdane Bašić. Studij je nastavila na *Hochschule für Musik* u Beču te na *Hochschule für Musik* u Frankfurtu u klasi Herberta Seidela. Na poziv japanske vlade 2004./2005. godine boravila je na *Showa University* u Kawasaki u sklopu istraživačkog rada o temi suvremenih japanskih skladatelja za klavir. Godine 2009. magistrirala je u programu *Contemporary Performance* na *Manhattan School of Music* u New Yorku. Uspješno je nastupala na međunarodnim pijanističkim natjecanjima i primila različite nagrade za uspješno umjetničko djelovanje. Suradivala je s brojnim orkestrima i komornim sastavima u Europi, Japanu i Americi te s mnogim umjetnicima i dirigentima (K. Ono, P. Dešpalj, P. Rophé, A. Kalajdžić, L. Pfaff, P. Škerjanc, Z. Srzić i drugi). Bila je članica i suradnica mnogih ansambala za suvremenu glazbu, poput Španjolskog nacionalnog ansambla za suvremenu glazbu, ECCE ansambla, *Le Train Bleu* u New Yorku, SAD, i Cantus Ansambla, Hrvatska. Bila je gošća radijskih i TV-programa u Hrvatskoj i Njemačkoj te mnogih domaćih i inozemnih glazbenih festivala. Djelovala je na brojnim inozemnim glazbenim učilištima (npr. *Kyoto University for Music and Arts*, *Manhattan School of Music*, Umjetnička akademija u Splitu), a od 2010. predaje na *Conservatoire Royal de Liège* u Belgiji i od 2016. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Vlatka Peljhan diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a zatim magistrirala violinu i violu na Visokoj školi za glazbu i ples u Rotterdamu (Nizozemska). Studirala je s eminentnim pedagozima, poput Jean-Jacquesa Kantorowa, Cristiana Bora, Andrasa Czifre, Eve Hühn, Asje Kušner i Maje Dešpalj. Solistički je nastupala uza Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Puhački orkestar Muzičke akademije i Orkestre HNK-a u Zagrebu i Osijeku. Pobjednica je Međunarodnog violinističkog natjecanja *A. Marcosig* u

Italiji 1998. Bila je članica Zagrebačkoga klavirskog trija (1997.-2002.), s kojim je zabilježila brojne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu te gostovanja na domaćim i međunarodnim festivalima komorne glazbe u Izraelu, Norveškoj, Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Italiji i Nizozemskoj. Bila je članicom *Pacific Music Festival Orchestra* u Japanu (2003.) i članicom *Symphony Orchestra Academy of the Pacific* u Kanadi (2004.). Bila je i stalnom članicom Rotterdamskoga komornog orkestra i Amsterdamskog simfonijskog orkestra te članicom ansambla Zagrebačkih solista. U ljeto 2014. godine bila je članica Simfonijskog orkestra slavne fondacije *Arena di Verona*. Bila je članom međunarodnih komornih baroknih ansambala, *Harmonia Antiqua Labacensis* i *Balkan Baroque Band*, s kojima bilježi nastupe u Grčkoj, Sloveniji, Italiji i Francuskoj, a također i komornog ansambla *Alisios Camerata*, s kojim je, uz koncerte u Hrvatskoj, gostovala u Japanu, Kanadi i na Cipru te izdala nosač zvuka s djelima hrvatskih skladatelja pisanih za *Alisios Cameratu*. Članica je i ansambla za suvremenu glazbu, *Synchronos*. Koncertna je majstorica Orkestra Opere HNK-a u Zagrebu i docentica za komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Victor Lowrie Tafoya svestran je violist, improvizator i skladatelj. Kao strastveni zagovornik *nove glazbe* nastupao je kao solist, komorni glazbenik i pedagog diljem SAD-a, Južne Amerike, Europe i Azije. Victor je jedan od osnivača Kvarteta Mivos i redovito nastupa sa sastavima kao što su Ansambl Signal, *Slee Sinfonietta* i *Wet Ink* ansambl. Može ga se čuti na snimkama u izdanju *Carriera*, *Kill Rock Stars*, *New Amsterdam*, *New Focus Recordings* i *Tzadik Records*. Kao skladatelj, Victor piše za soliste i komorne sastave, stapajući osobni osjećaj za melodiju i harmoniju – u stalnom razvoju s istraživanjima – u improvizaciju i elektroniku. Diplomirao je na Državnom sveučilištu u San Franciscu, a program suvremene izvedbe završio je na *Manhattan School of Music*. Victor je odrastao na idiličnoj središnjoj obali Kalifornije, a trenutačno živi u Brooklynu sa suprugom i sinom.

Vid Veljak (Rijeka, 1996.) potječe iz obitelji glazbenikā. Kao trogodišnjak dobiva prvu poduku iz violončela kod prof. Tatjane Skljarenko, a nakon toga uči kod prof. Maura Šestana na Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci. 2011. godine, kao posebno nadaren četrnaestogodišnjak, primljen je u klasu prof. Valtera Dešpalja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je diplomirao 2017. Paralelno se usavršavao kod Jensa Petera Maintza i Valtera Dešpalja na Međunarodnoj muzičkoj akademiji Kneževine Liechtenstein te sudjelovao na majstorskim tečajevima eminentnih violončelističkih pedagoga, kao što su Monika Leskovar, Giovanni Sollima, Enrico Bronzi, Laszlo Fenyő, Miklós Perényi, Gustavo Tavares, Michael Flaxman i drugi. Pobjednik je brojnih natjecanja, među kojima su i međunarodna natjecanja *Antonio Janigro* u Poreču te *Daleki akordi* u Splitu, a 2015. godine bio je finalist uglednog violončelističkog natjecanja *Guilhermina Suggia* (Porto, Portugal). Kao solist nastupao je uz pratnju Stuttgartskog komornog orkestra, Zagrebačkih solista, Riječkog komornog orkestra, Simfonijskog orkestra HRT-a, Zagrebačke filharmonije i Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Solistički i u komornim sastavima nastupao je u Italiji, Sloveniji, Austriji, Lihtenštajnu, Francuskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, Švedskoj, Portugalu te Narodnoj Republici Kini. Osnivač je i član Riječkog klavirskog trija, uz

pijanista Filipa Faka i violinista Krunoslava Marića. Godine 2016. dodijeljena mu je Dekanova nagrada. Već za vrijeme studija profilirao se u izvođenju suvremenog violončelističkog repertoara, stavljajući poseban naglasak na praizvedbe suvremenih hrvatskih skladatelja, od kojih su mnogi i pisali za njega (najmlađi je hrvatski violončelist kojemu je posvećen koncert, skladba *Asterion* Tomislava Olivera). Uz daljnje usavršavanje trenutačno radi na snimanju svoga prvog albuma, na kojemu će se naći skladbe hrvatskih skladatelja za violončelo solo.

Kaja Farszky svestrana je udaraljašica koja djeluje kao solistica, ali surađuje i s raznim komornim ansamblima, orkestrima, glazbenim i kazališnim umjetnicima. Istaknuti dio njezina repertoara čine suvremena glazbena ostvarenja, među kojima i brojna djela rijetko izvođena u Hrvatskoj te praizvedbe. 2014. godine dodijeljena joj je Nagrada *Ivo Vuljević* Hrvatske glazbene mladeži za najistaknutije ostvarenje mladih glazbenika te nagrada Hrvatskog društva skladatelja za najbolju izvedbu skladbe hrvatskog autora na 47. glazbenoj Tribini *Darko Lukić*. Školovala se na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Visokoj katalonskoj školi za glazbu u Barceloni (ESMuC) i na Kraljevskom konzervatoriju za umjetnost u Ghentu (Belgija), a velik dio njezina glazbenog života obilježila su i brojna gostovanja u Europi i svijetu. Njezin pristup izvođenju glazbe obuhvaća izvrsnost same glazbene izvedbe, ali i jasno definiran i osmišljen izvanglazbeni dramaturški koncept. S jednakom se posvećenošću bavi vizualnim i scenskim elementima, a njezini nastupi obilježeni su snažnom umjetničkom osobnošću, kako u izvedbama klasične glazbe, tako i u najizazovnijim djelima suvremene glazbene literature. Aktivna je na klasičnoj, suvremenoj, improvizatorskoj i glazbeno-kazališnoj sceni, a autorica je samostalnih radova i projekata. Od 2017. godine Kaja je službeno i *marimba one™* umjetnica i jedna od osnivačica i umjetničkih voditeljica kolektiva *Down the Rabbit Hole*.

Ivana Kuljerić Bilić, biografija na str. 50.

Ivan Josip Skender, biografija na str. 11.

ElektroINKeMenT**INK Experiment duo: Ivana Bilić & Nikola Krbanyevitch, vokali, udaraljke i elektronika****Mathieu Teissonnière, elektronika, kontrabas, bas-gitara****Igor Kuljerić:** *Folk-art***Marko Markuš:** *One for D. M.*, za udaraljke i elektroniku – praizvedba**Bruno Giner:** *Miroirs de peaux*, za udaraljke i elektroniku – praizvedba**Silvio Foretić:** *Inter-ludium**Inter-tango iz opere Maršal**(obr.: I. Kuljerić Bilić, N. Krbanyevitch i M. Teissonnière)***ElektroINKeMenT:** *Y.org*

Jedan od najplodnijih, najsvestranijih i najraznolikijih opusa u hrvatskoj glazbi druge polovine dvadesetog stoljeća bez sumnje jest onaj **Igora Kuljerića** (1938.-2006.), skladatelja iz čijih se ostvarenja i danas iščitava specifičan pristup stvaranju, koji nije moguće promatrati kao jedinstvenu cjelinu. Diplomirao je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi Stjepana Šuleka, kao stipendist talijanske vlade u Milanu je studirao operni repertoar u Scali te sudjelovao u radu elektroničkog studija RAI-ja. Dirigirati je počeo u Opernom studiju HNK-a u Zagrebu kod Milana Sachsa, a usavršavao se na seminarima u Monte Carlu kod Igora Markevića. Uz Operu HNK-a u Zagrebu vezan je velik dio njegove karijere, gdje je ispočetka bio korepetitor, potom asistent dirigenta, a kasnije i dirigent te ravnatelj Opere. Bio je i asistent šefa-dirigenta Zagrebačke filharmonije, Milana Horvata, te asistent dirigenta i čembalist u Zagrebačkim solistima. Najveći dio života posvetio je radu sa Simfonijskim orkestrom i Zborom HRT-a. Osobitu pozornost pridavao je hrvatskoj glazbi, pa je tako praizveo čitav niz djela hrvatskih autora. Kuljerićeve brojne skladbe redovito su izvođene u zemlji i inozemstvu. Bio je predsjednik HDS-a, Fonda *Lovro i Lilly Matačić*, umjetnički direktor MBZ-a od 1980. do 1983., programski ravnatelj KDVL-a, glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara, Opere HNK-a Zagreb i programa Tribine u Opatiji. Dobitnik svih značajnijih domaćih nagrada i priznanja, Igor Kuljerić bio je redoviti član HAZU-a.

Skladba **Folk-art** jest glazba za vrpcu (*tape music*) koja je funkcionirala gotovo kao primijenjena glazba, te se kao takva izvodila u nekoliko varijanti i s različitim trajanjima, pritom uvijek koristeći materijale koji su nastali u Elektroničkom studiju RAI-ja u Milanu 1976. godine. Stručnu suradnju autoru je pružio voditelj studija, Marino Zuccheri, priznat u specijalističkim krugovima elektroakustičke glazbe. O tome piše: „Za studijskog boravka u Milanu 1975. i 1976. godine gotovo svakodnevno radio sam u Elektroničkom centru *Studio di fonologia musicale* (u okviru Talijanske radiotelevizije – RAI), utemeljenom šezdesetih godina, na pragu zrelih ostvarenja prvih traganja elektroakustičke glazbe. Shvaćajući potrebu da je za suvremena glazbenika ovladavanje elektroakustičkim medijem jednako

nužno kao i (prethodno) naukovanje u 'umijeću klasične harmonije i kontrapunkta', posvetio sam najveću pozornost ne samo upoznavanju raznolikih načina stvaranja elektronskoga glazbenog jezika već i studiju svih potrebnih elektroakustičkih (točnije: i elektro- i akustičkih!) disciplina, a ponajviše – detaljnoj analizi raznovrsna elektroničkog instrumentarija i – iznad svega – načina praktična rukovanja njime. Elektronička glazba upravo je već dobrim dijelom napuštala tragalačke laboratorije uskoga kruga „pronalazača“, postupno se integrirajući u glazbenu svakodnevicu, potvrdivši se i kao temeljni zvukovni oblik masovne produkcije pop- i rock-glazbe... *Folk-art* kao glazbena kompozicija zatvara čitav taj krug skladateljskog interesa za dosege elektroakustičkoga glazbenog medija. Ali to nije sve! *Folk-art* jest i kritički odnos prema dijelu vlastitoga glazbenog naslijeđa: polazeći od premise prema kojoj je folklor autentičan glazbeni idiom i subjekt ili danost „po sebi“, potrebno je uvijek iznova odgovarati na pitanje: što to doista znači komponirati „u duhu“ folklor...? Samo je korak dalje vodio novome pitanju u kojemu se odnos kontinuiteta i alternative prelomio na nov, vrlo plodonosan način!(...)"

Glazba za balet *Folk-art* ostvarena je u Milanu 1976. godine, kao jedan u nizu projekata dugogodišnje suradnje Igora Kuljerića i koreografinje Lele Gluhak-Buneta. „Glazbeni sadržaj predstavlja kolaž zvučnih situacija koje kao primarni materijal, tj. kao *objet sonore*, uzimaju izvorne magnetofonske snimke folklor, transponirajući ih kroz elektro-akustičku obradu u sintetički zvuk... Ideja skladbe, međutim, ne proizlazi iz folklor, već slijedi jednu vlastitu zvučno-arhitektonsku zamisao, koja se usmjeruje isključivo logikom posve glazbenoga kretanja. Za definitivnu fizionomiju skladbe nije bitno je li – i u kojoj mjeri – prepoznatljiva prisutnost folklor, već pretpostavka koja folklor uzima kao autentično ishodište... Osnovna arhitektonska linija oblikuje se kroz odnos: jednoslojnost – višeslojnost..., a intenzitet oscilira između dviju krajnjih punktiva: stanja i kretanja... Prateći na Radio-televiziji Zagreb snimke folklor, aktivno sudjelujući u njihovu realiziranju, a posebno refleksom s ljetnih Smotri folklor, autor je došao do opažanja da zvučni senzibilitet u globalu kao i u pojedinostima pokazuje veoma mnogo dodirnih točaka s *novim zvukom*, pogotovo u shvaćanju zvuka kao neprekidne igre improvizacije i variranja, koje se pokreću vlastitim zakonima imanentnim svojoj zvučnoj strukturiranosti. Upravo isti kompozicijski postupak bio bi karakterističan i za samu skladbu, koja bi tako djelovala kao osmišljen produkt intuitivnog i spontanog u doživljavanju glazbe... Još u jednoj točki dodiruju se folklor i *novi zvuk*, bolje rečeno, jedna tendencija razvoja *novoga zvuka*: u shvaćanju da je trenutačnost događanja ona dimenzija koja daje istinitost glazbenome djelu... Tu je uočljiva bliskost izvornom džezu... Zadaća ove skladbe bila bi i hvatanje i „zamrzavanje“ tih trenutaka istinskog doživljaja i njihovo pretakanje u novo umjetničko djelo, koje – nalazeći polazište u tim i takvim shvaćanjima – osigurava ili pretendira na onu obnavljačku životvornu snagu koju je istinska narodna umjetnost uvijek pružala tijekom povijesti glazbe. Premisa ove skladbe jest autorova vjera u svježinu i stvaralačku trajnost narodne glazbe, koja i jednom shvaćanju glazbe nastalom u sasvim drugim uvjetima (tehniciranoj urbanoj otuđenosti) – može pružiti dragocjen impuls za njegovo tako željeno humaniziranje... Naravno da je – kao kod svih takvih susreta – ono najvrednije i najvažnije: rezultat koji se objavljuje kao sinteza odnosno pogled u jednu novu mogućnost... Skladba također pretendira na posebnost i zaokruženost fizionomije,

odnosno na samostalnost postojanja. Međutim, po naravi same stvari, ona pruža poticaj jednoj novoj sintezi: onoj između zvuka i autora plesa – tijekom samog zvučnog uobličavanja skladbe, a razvijajući dalje početnu zamisao, pruža se prilika za kreiranje jednog multimedijalnog djela, gdje bi svi elementi: zvuk, ples, svjetlo i scena ne samo proizlazili iz iste premise već bi od samoga početka bili usmjerivani izgradnji jedinstvenog mozaika, a imperativna potreba da se uvijek ima na umu televizijska emisija kao definitivni okvir djela, osigurat će potrebnu koherentnost i konzistentnost u isprepletanju i građenju „radnje“. Time je specifičnost televizije, kao i potreba za stvaranjem autentičnog televizijskog umjetničkog djela, ono što bi trebalo istaknuti u prvi plan – i kao poticaj, i kao krajnji rezultat.“ (Igor Kuljerić)

Marko Markuš rođen je u Karlovcu 1990. godine. Studirao je kompoziciju na Bečkom Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost – kompoziciju u klasi Michaela Obsta i Michaela Jarrella te medijsku kompoziciju i primijenjenu glazbu u klasi Reinharda Kargera. Oba smjera završava s pohvalom 2015., odnosno 2016. godine. Njegovo umjetničko stvaralaštvo obuhvaća djela za solo instrumente, komorne sastave, ansamble, orkestar i *big band*, medijsku glazbu, aranžmane i transkripcije. Dosad je primio nekoliko nagrada, stipendija i poticaja za svoja djela, među kojima treba spomenuti *Start-stipendiju* 2018. za glazbu i scensku umjetnost, Počasnu nagradu Sveučilišta za glazbu u Beču te višestruke radne poticaje Austrijske vlade. Sudjelovao je u međunarodnim programima za mlade glazbenike, primjerice na IRCAM-ovoj *ManiFeste Academy*, *Roche Continents* u Salzburgu i *Next Generation* u Donaueschingenu. Njegova djela dosad su se izvodila na renomiranim festivalima, od kojih se izdvajaju *Grafenegg Festival*, *Wien Modern* i Glazbena tribina Opatija. Uza stvaralački rad, od 2017. godine podučava Povijest instrumentacije na Bečkom Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost. Živi u Beču od 2008. godine. Markuševa djela uglavnom se temelje na intuiciji u okviru zadanih ograničenja. Glazbeni oblik nije unaprijed određen, već organski proizlazi iz sadržaja. Tonska organizacija i motivski rad pritom igraju važnu ulogu. Njegovi noviji radovi inspirirani su prirodnim fenomenima, hrvatskim folklorom te drugim umjetnostima.

„*One for D. M.* (2019.) za kontrabas i duo udaraljki posveta je preminulome ocu, koji je uoči moje praiizvedbe u Opatiji 2017. godine posjetio Glazbenu tribinu, te ujedno i prva posveta u dosadašnjem opusu. Djelo u velikoj mjeri karakteriziraju elementi jazz glazbe: virtuozni dijalozi vibrafona i kontrabasa u raznim varijacijama, gotovo neprekidni *pizzicato* kontrabasa, čija funkcija može biti kako prateća tako i vodeća, strukture ključnih akorada, kompleksni ritmičko-metrički odnosi uz konstantnu prisutnost svojevrsnog *groovea*, parafraziranje pojedinih ritmičkih efekata i obrazaca (*fills*, *breaks*) i sl.“ (Marko Markuš)

Bruno Giner, rođen 1960. godine u Perpignanu, započeo je glazbene studije u Toulouseu, a nastavio u rodnom gradu i Barceloni. U Parizu je redovito pohađao satove Pierrea Bouleza na *Collège de France* te studirao elektroakustičku i instrumentalnu kompoziciju, povremeno s Luisom de Pablom, Ivom Malecom i Brianom Ferneyhoughom. Njegov popis djela uključuje solističke skladbe, komornu, vokalnu i orkestralnu glazbu, didaktičke skladbe itd. Ginerova glazba je tjelesna,

povremeno virtuozna i otkriva energiju koja se kanalizira formalizacijom rigorozne kompozicije koja ne isključuje empirijski rad na morfologiji i tonalnoj građi. Godine 1998. Bruno Giner dobio je nagradu *Hervé Dugardin*, koju dodjeljuje SACEM, te Nagradu *Paul-Louis Weiller* Francuske akademije, za sveukupno postignuće. Među njegovim najnovijim skladbama valja spomenuti skladbe *Rauxa*, za harmoniku i udaraljaški duo (2015.), *Glas: 13 novembre*, za četiri instrumenta (2015.), *Ain* za harmoniku (2016.), *Stèles*, koncert za puhački kvintet i orkestar (2017.), *Carpe diem* za dva fagota (2017.) i *Boîtes à musique* za 12 instrumenata (2018.).

O skladbi ***Miroirs de peaux***, za udaraljaški duo, Giner je zapisao: „U ovom udaraljaškom duu dvoje glazbenika okrenuto je jedan prema drugome i sviraju poput zrcala (otuda naslov) i okomito u odnosu na publiku. Instrumentacija je minimalna. Tjelesne udaraljke, kao i različite igre palicama, dodani su bubnjevima (prvih pet). Koža tijela, koža bubnja, drvo palica: sve je to izgovor za stvaranje zvuka. Organski zvuk u službi beskonačno obnovljene energije.“

Silvio Foretić (Split, 1940.) djetinjstvo i mladost proveo je u Sarajevu i Osijeku, a nakon prvih skladateljskih pokušaja, studij kompozicije upisao je 1959. godine kod Milka Kelemena na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom studija radio je kao novinar, orkestralni glazbenik, baletni i operni korepetitor, operetni dirigent te kao pijanist i kućni skladatelj u Satiričkom kazalištu *Jazavac* (danas *Kerempuh*). Godine 1963. osnovao je s Jankom Jezovšekom Ansambl za suvremenu glazbu, čija se provokativna i angažirana djelatnost temeljila na suprotstavljanju konvencionalizmu i institucionalizmu. Godine 1966. preselio se u Köln i na tamošnjoj Visokoj školi za glazbu nastavio studij kompozicije kod Berndta Aloisa Zimmermanna te elektroničke glazbe kod Herberta Eimerta. Usavršavao se kod Karlheinz Stockhausena te bio suradnik i asistent Mauricija Kagela. Od 1974. do 2006. predavao je na *Folkwang-Hochschule* u Essenu i Duisburgu. Tamo je 1982. utemeljio ansambl *Fin de siècle – fin de millénaire*, s kojim je u dvanaest godina priredio pedesetak koncerata suvremene glazbe. Jedan je od utemeljitelja i dugogodišnji predsjednik Hrvatske kulturne zajednice *Colonia croatica* u Kölnu. Nekoliko godina bio je član predsjedništva Kölnskog društva za *novu glazbu* te umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji. Djeluje kao skladatelj, tekstopisac te kao izvođač (dirigent, pijanist, pjevač) pretežito vlastitih djela. Dobitnik je odličja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.) i Nagrade *Vladimir Nazor*, 2003. Skladatelj i interpret vlastitih djela — svirač, pjevač, glumac i komentator, Foretić je ostao dosljedan započetom smjeru, svrstavši se među vodeće pristaše novih pojava u suvremenoj hrvatskoj glazbi. Primjenjuje najrazličitija glazbena sredstva i tehnike, počevši od tradicionalnih do suvremenih, te ih prema potrebi u pojedinim skladbama kombinira. U mnogim, ponajviše scenskim ili literarno-glazbenim djelima na vlastite tekstove bavi se i kritički promišlja pojave same glazbe i glazbenika, dok u skladbama za manje ili srednje komorne sastave propituje nove zvukovne i tehničke mogućnosti. Od 2013. do 2016. godine bio je, uz Vanju Lisjaka, umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji.

O skladbama ***Inter-ludium*** (u obradi za instrumente) iz 1971. i ***Inter-tango*** iz opere *Maršal* (2011.), skladatelj je zapisao: „Obje skladbe svojevrsne su obrade čuvene *Internationale*, melodije koja je svojodobno – ovisno o ideološkoj pripadnosti

slušaateljā – pobuđivala oprečne osjećaje: dok su je na Zapadu ljevičari obožavali, a kapitalisti je se pribojavali, dotle su je na Istoku komunistički vlastodršci kanonizirali, da bi je narod manje-više prezirao. Kako je skladatelj u svojoj ondašnjoj socijalističkoj domovini bio neka vrsta prozapadnog disidenta, a prešavši na Zapad postao simpatizerom šezdesetosmaškog pokreta, to je prema dotičnoj himni osjećao neku vrstu ljubavne mržnje. Stoga se 1971. realizirana minijatura *Inter-ludium* može shvatiti kao *hommage* ili kao karikatura; a naknadno i kao gotovo proročanska slutnja propasti socijalističkog poretka, pa ju se opet može različito tumačiti: kao zluradu rugalicu ili kao nostalgичni nekrolog. Skladba je inače vrlo kratka i obrađuje samo prva četiri takta spomenute himne. Nad pokretnom figurom u basu, koja se stalno ponavlja, u diskantu se postupno, ton po ton, izgrađuje, a potom opet razgrađuje u mol prebačena melodija, pri čemu je svaki ton zvukovno drukčije obojen (*Klangfarbenmelodie*). Izvorno je realizirana elektronički, a danas ćemo je čuti u instrumentalnom aranžmanu Ivane Bilić i njezinih suradnika.

Inter-tango iz opere *Maršal* prati baletnu scenu u kojoj policijski inspektor i njegov pomoćnik u snu preživljavaju ono što su, tragajući za sumnjivim znacima nekakve tobožnje zavjere, doživjeli u bivšem, napuštenom i zapuštenom Muzeju revolucije. Marx, Engels, Lenjin i Maršal plešu nezgrapni tango, a mlada partizanka prijeti da će im srpom i čekićem razbiti ili odrubiti glavu. I ovu ćemo skladbu danas čuti u aranžmanu Ivane Kuljerić Bilić, Nikole Krbanyevitcha i Mathieua Teissonnièrea"

Ivana Kuljerić Bilić u **Y.org**: „Zadnja točka na programu zamišljena je kao svojevrsna *coda* cijeloga koncerta, kratka igra s motivima kompozicija koje izvodimo na koncertu.“

ElektroINKeMenT jest platforma koju je inicirao I.N.K. Experiment duo radi istraživanja novih tendencija i suradnje s umjetnicima različitih profila u polju akustike, elektronike, luminoakustike, kazališta, videoarta, likovne umjetnosti. Ostvareno je, ili se priprema, nekoliko koprodukcija, među kojima i *Orange vs Blue* u dvorani *Bersa*, a u suradnji s Muzičkom akademijom (svibanj 2019.), *Arabesques* u sklopu ISPF-a u BUNKER-u, Samobor (lipanj 2019.) te izrada polivalentne glazbene instalacije u suradnji s Miodragom Gladovićem i kiparom Petrom Barišićem (jesen 2019.). Posebno je zapažen multimedijalni nastup na Onofrijevoj česmi u okviru projekta *Inside Out* na Dubrovačkim ljetnim igrama (kolovoz 2019.), u suradnji s multimedijalnim umjetnikom Miodragom Gladovićem i francuskim kolektivom pod nazivom *Réso-nance numérique*.

I.N.K. Experiment Duo dinamičan je i kreativan udaraljkaški duo, zainteresiran kako za klasičnu glazbu tako i za nove stilove te za suradnju sa skladateljima i umjetnicima različitih profila. Strastvenost, spontanost i otvorenost njihovih izvedbi rezultat je umjetničke znatjelje i raznovrsnih glazbenih iskustava – od *rocka* i *popa* do suvremene, eksperimentalne i tradicionalne glazbe, koja uz njihovo klasično

obrazovanje čini eksplozivan koktel. Duo je aktivan od 2014. godine, nastupa na međunarodnim festivalima u Njemačkoj, Nizozemskoj, SAD-u, Kini, Francuskoj, Švicarskoj i Hrvatskoj (Dubrovačke ljetne igre, Osorske glazbene večeri, *Zeltsman Marimba Festival*, *Amsterdam Marimba Week*, *Percussive Society International Convention* u Minneapolisu, *IBMw*, *l'Ateliers*, *KALIMA*, *Teng Yu Ning Xin Festival*). Ivana je izvanredna profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, dok je Nikola profesor na Konzervatoriju u Evreuxu, Francuska. Redovito održavaju majstorske radionice i sudjeluju u radu žirijā na međunarodnim natjecanjima. Uz originalne programske koncepte za udaraljkaški duo, sudjeluju i u nekoliko međunarodnih projekata s renomiranim umjetnicima: *INKarnation* jest tango *crossover* suradnja u triju s francuskim bandoneonistom (Guillaume Hodeau), *Watchers of the Skies* kolekcija je aranžmana progresivnog *rocka* iz '70-ih za ansambl udaraljki. *ElektroINkeMenT*, *Arabesques pour des ombres imMobiles* i *Orange vs Blue* jesu elektroakustičke izvedbe u obliku performansa, kroz suradnju s multimedijalnim umjetnicima (Mathieu Teissonnière, Miodrag Gladović, *Réso-nance numérique*, skladateljica Olja Jelaska, novinar i producent Toni Volarić). U 2019. planirano je gostovanje na novome nosaču zvuka *jazz-rock* kvarteta *Chui*. Redovito naručuju i praižvode nove skladbe (Olja Jelaska, Teodora Stepančić, Jean-Luc Rimey Meille, Sonja Kalajić, Ksenija Komljenović, Gordon Stout, Lucas Guinot, Gordan Tudor...) te aranžiraju glazbu različitih stilova. Autori su nekoliko skladbi za razne sastave (*Edition Svitzer*, *Inkoplastika*). INK Experiment Duo *Marimbaone* su umjetnici. (www.inkexperimentduo.com)

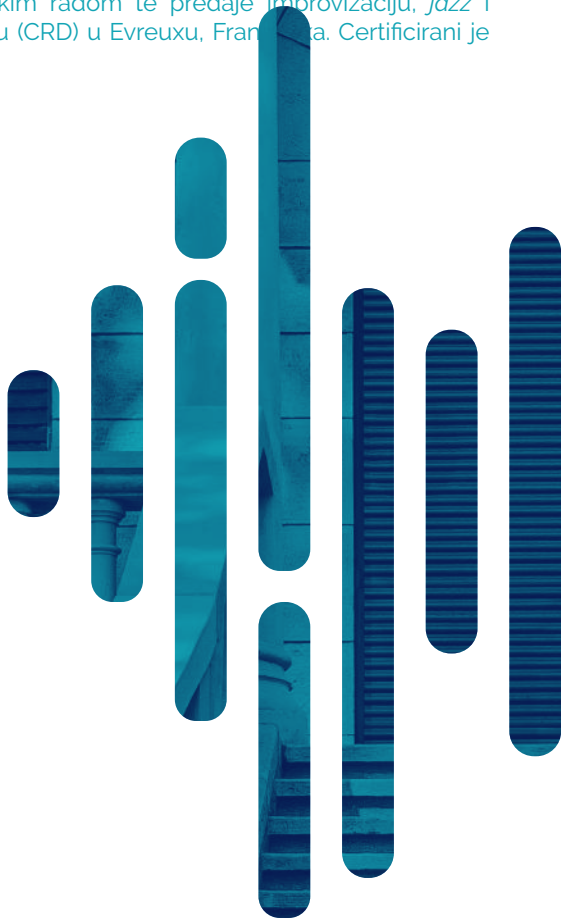
Ivana Kuljerić Bilić međunarodno je priznat virtuoz na marimbi i svestrana udaraljkašica. Redovito nastupa s europskim orkestrima (Simfonijski orkestar Danskog radija, Filharmonija *Witold Lutoslawski*, Panonska filharmonija, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar *Dohnanyi*, Državni simfonijski orkestar (CSO) iz Ankare itd.) te sudjeluje u komornim, scenskim i *crossover* produkcijama u dvoranama kao što su *Merkin Hall* u New Yorku, *Palacio de las Bellas Artes* u Ciudad de Mexico ili Koncertna dvorana *Franz Liszt* u Budimpešti. Gostuje na međunarodnim festivalima (*Musicora Paris*, *Tempus fugit* – Tel Aviv, Dubrovačke ljetne igre...). Ivana održava majstorske tečajeve (*Manhattan School of Music*, *Boston Conservatory*, *Merton College* u Oxfordu, *Birmingham Conservatory*, *Bruckner Universität* u Linzu, Mozarteum u Salzburgu) te sudjeluje na marimbističkim festivalima u Europi, Južnoj Americi, Kini i SAD-u (*Keiko Abe Marimba Academy Lausanne*, *Amsterdam Marimba Weekend* 2014., *Santa Fe Marimba Festival*, *Marimba International Festival and Conference* u Minneapolisu (SAD), *Zeltsman Marimba Festival*, *PASIC*, *Festival de marimbistas*, Chiapas, Meksiko itd.). Članica je žirijā na marimbističkim i udaraljkaškim natjecanjima (Salzburg, Stuttgart, Paris, Linz, Temišvar, München...). Godinama djeluje kao solo timpanistica, najprije u orkestru Opere HNK-a u Zagrebu, a zatim i u Simfonijskom orkestru HRT-a. 2008. utemeljuje *Ivana Bilić Marimba Week*, godišnji udaraljkaški festival pod okriljem Samoborske glazbene jeseni. Dobitnica je svih najvažnijih hrvatskih izvođačkih i diskografskih nagrada. Ivana je autorica nekoliko skladbi za udaraljke u izdanjima *Edition Svitzer*, *Malletworks* i *Cantus*. U 2017. skladala je nekoliko djela na narudžbu francuskoga Konzervatorija u Evreuxu – *Etudes fantasques* – glazbu za suvremeni ples, udaraljke, sintesajzer,

električnu gitaru, bas-gitaru, električnu harfu, flautu i alt-saksofon te *Sunrise* – Koncert za udaraljke i puhački orkestar. Od 2014. intenzivno surađuje s Nikolom Krbanyevitchem u I.N.K. Experiment Duu, s kojim nastupa na festivalima u Europi, SAD-u i Kini te ostvaruje projekte s umjetnicima različitih profila. Diplomantica u klasi prof. Igora Lešnjika, danas u svojstvu izvanredne profesorice predaje na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Od 2015. na rezidenciji je i pri CRD-u u Evreuxu u Francuskoj. Ivana je *Marimbaone* umjetnica s vlastitom autorskom linijom palica.

Nikola Krbanyevitch glazbenik je miješanih francusko-srpskih korijena, rođen u Beogradu. Njegov umjetnički put obojan je utjecajima dviju različitih kultura. Već za studija klavira, teorije i udaraljki u svome rodnom gradu, debitira u Filharmoniji mladih, *Boris Pašćan*, i kasnije u Beogradskoj filharmoniji te sudjeluje u nekoliko pop-projekata. Školovanje nastavlja u Francuskoj, na Konzervatorijima u Montpellieru i Perpignanu (profesori P. Limoges i P. Spiesser), da bi potom diplomirao udaraljke i pedagogiju na Visokoj školi za glazbu i ples pri Sveučilištu u Toulouseu (kod mentora profesora M. Vantule). Nikola je svestran glazbenik, podjednako aktivan u raznovrsnim glazbenim stilovima – suvremenom, *rock*, ali i tradicionalnom idiomu – te nastupa u raznim izvođačkim tijelima podjednako kao pjevač (*Antiphona*, *Balkan Project Orchestra*) i kao udaraljaš (Simfonijski Orkestar iz Nimesa, Beogradska filharmonija, Simfonijski orkestar *Contrepoint*, Orkestar *Lamoureux* i brass-ansambl *Aeolus*). Njegov interes za multikulturalne i *crossover* projekte doveo ga je do osnivanja *Balkan Project Orchestra*, čiji je i umjetnički voditelj. Intenzivno se bavi i umjetničkom fotografijom te audio- i videoeditingom. Bio je član Upravnog odbora Francuske udaraljačke udruge. Redoviti je profesor udaraljki na Konzervatoriju u Evreuxu (*Conservatoire à Rayonnement Départemental*), u Normandiji, te održava radionice tradicionalne i *jazz*-glazbe. Autor je nekoliko skladbi za ansambl udaraljki te aranžmana za ansamble raznih sastava (*Inkoplastika Edition*). 2014. s Ivanom Kuljerić Bilić osniva I.N.K. Experiment duo, s kojim razvija umjetničke ideje kombinirajući instrumente, glas, elektroniku i multimediju.

Mathieu Teissonnière započinje svoje glazbeno obrazovanje studijem klavira, da bi se s 15 godina okrenuo suvremenim stilovima kao što su *jazz*, *rock* i svi njihovi stilski derivati. Upisuje *jazz*-kontrabas i bas-gitaru na JUPO u Le Havreu kod Bernarda Cochina, zatim Konzervatorij u Rouenu, gdje diplomira u klasi Rémija Bieta (DEMR). Usavršava se na majstorskim radionicama sa Sarahom Murciom, Heinom Van De Geynom, Diegom Imbertom i Gildasom Bocléom. Istodobno razvija karijeru kao kontrabasist u raznim *jazz*-sastavima. Kao svestrani umjetnik sudjeluje u glazbenim projektima raznih stilova – svira u *L'Orchestre du Grand Turc*, snima zadnji album grupe *Maarten* u produkciji Jasona Lytlea (*Granddaddy*), s kojim nastupa kao predgrupa Iggyju Popu. Suosnivač je grupe *La Maison Tellier* (nastup u programu CAMPUS Guillaumea Duranda na *France 2*), za koju aranžira prvi album pjevača Cyrsa. U potrazi za novim iskustvima i novim zvukom, nastupa s psihodeličnim *rock*-triom *Willo* i grupom *Le Goût Acide Des Conservateurs* u svojstvu „stojećeg“ bubnjara. Inspiriran Erikom Truffazom, Magic Malikom i triom *Medeski Martin and Wood*, osniva kvartet *Revolu* sa Sylvainom Dauriacom, Sébastienom Raultom

i Michaëlom Jacquesom. Još jedna neobična suradnja ogleda se u repertoaru kvarteta *La Tete Ailleurs* (saksofon, harmonika, kontrabas/bas-gitara, udaraljke), koji inspiraciju crpi iz tradicionalne, jazz i suvremene glazbe. Odnedavno se usavršava i na flauti te nakon seminara s Triom *D'argent* (Daudin-Clavaud/Boizeau/St Bonnet) osniva ansambl *L'Oreille En L'air*, u sastavu: sekstet flauta, gitara i kontrabas. Za sastav priređuje Ligetijeve *Bagatele* te djela Debussyja i Françoisa Daudin-Clavauda. Repertoar ansambla zasniva se na glazbi 20. stoljeća, s iskoracima prema glazbi baroka (Boismortier, Vivaldi), klasike (Mozart) i romantizma (Kalliwoda). Član je *Compagnie Des Gros Ours*, s kojima nastupa na sceni i za potrebe snimanja u priči za djecu, *Le Voyage du Petit Ouistiti* (kontrabas, flauta, Revex, zvukovi, vibrafon) ili u *Le Bathyscaphe* (violončelo), gdje se glazbeno pripovijedanje miješa s ilustracijom u realnom vremenu. Na poziv INK Experiment dua (koji čine Ivana Bilić i Nikola Krbanyevitch), osniva trio koji nudi novo čitanje minimalističke glazbe kroz originalne skladbe i prerade, uz korištenje elektronike, prepariranih instrumenata, bariton-gitare. Nastupa i s drugim umjetnicima improvizatorima (Thomas Colin, Emmanuel Lalande i drugi), na festivalima (Tjedan improvizirane glazbe u Rouenu i drugi), kao i u većim ansamblima koji se bave improvizacijom (GOPS u Normandiji). Nakon diplome (DE) na CEFEDem-u u Normandiji (diploma profesora za jazz-glazbu) intenzivno se bavi pedagoškim radom te predaje improvizaciju, jazz i amplificiranu glazbu na Konzervatoriju (CRD) u Evreuxu, Francuska. Certificirani je predavač *soundpainting*a (1. razine).

11:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

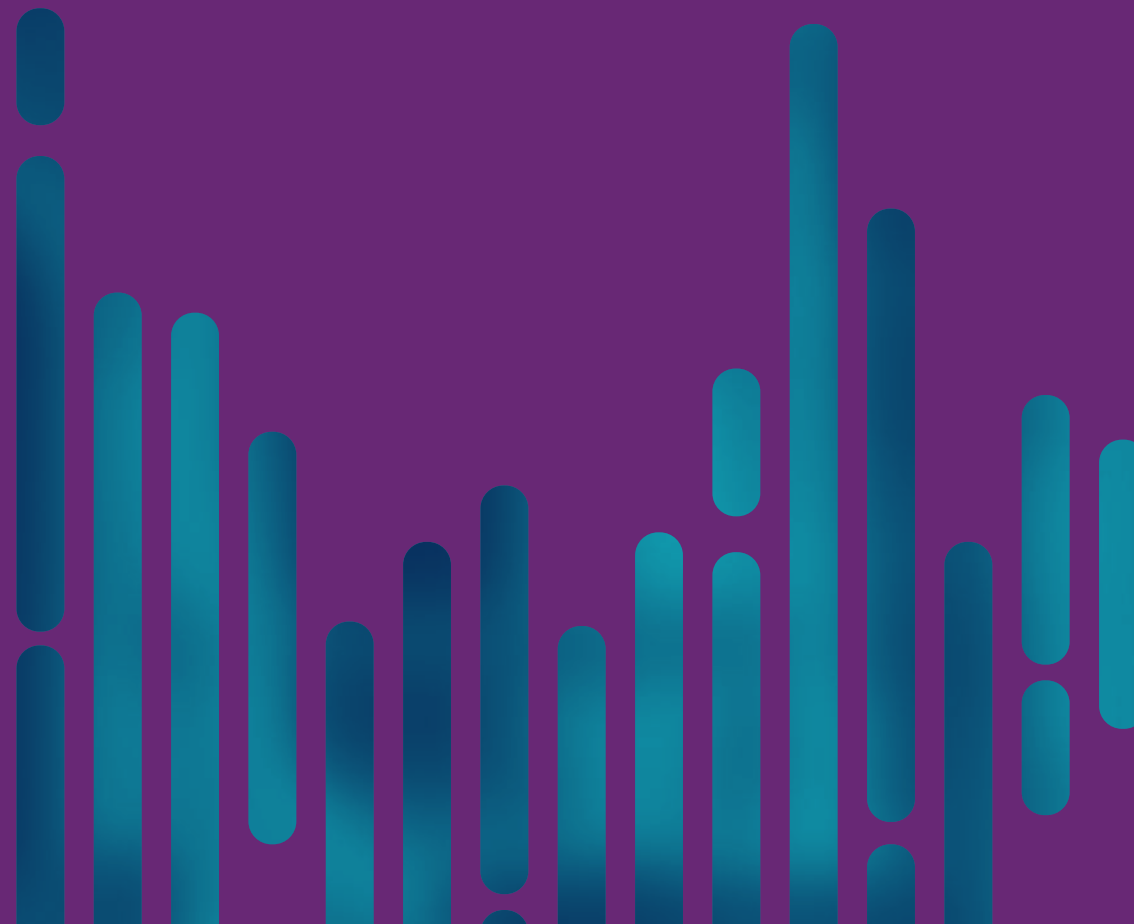
Završni koncert majstorskoga tečaja za studente instrumentaliste (studenti akademija u Zagrebu, Splitu i Osijeku)

Voditelji/mentori:

Mia Elezović, Ivana Bilić, Gordan Tudor

Mirela Ivičević, Tomislav Uhlík,

Krešimir Seletković, Frederic Rzewski

10. 11. | NEDJELJA

11:00 | ZLATNA DVORANA HOTELA IMPERIAL

Završni koncert Majstorskoga tečaja za studente instrumentaliste (studenti Akademija u Zagrebu, Splitu i Osijeku)

Voditelji/mentori: Mia Elezović, Ivana Kuljerić Bilić i Gordan Tudor

SUDIONICI MAJSTORSKOG TEČAJA:

Nikolina Kapitanović, flauta (Split)

Ana Tutić, flauta (Zagreb)

Toska Lumezi, flauta (Split)

Emma Štern, klarinet (Zagreb)

Igor Ivanović, klarinet (Split)

Žana Radonić, klarinet (Split)

Martin Ficsura, saksofon (Split)

Marko Gerbus, saksofon (Split)

Filip Dujmović, saksofon (Split)

Vedran Momčilović, glas (Split)

Veronika Čiković, harfa (Zagreb)

Ivan Bobić, klavir (Osijek)

Silvija Anić, klavir (Split)

Iskra Matijanić, viola (Zagreb)

Mirela Ivičević: *Growing3*, za saksofone i klavir

Tomislav Uhlík: *Elegija i ples*, za flautu, violu i harfu

Krešimir Seletković: *Slow motion*, za flautu i harfu

Frederic Rzewski: *Coming together*

Mirela Ivičević završila je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a zatim i poslijediplomske studije kompozicije, medijske kompozicije i primijenjene glazbe u Beču i Grazu. Većina je njezinih djela konceptualna i interdisciplinarna, te istražuju ulogu zvuka u socijalnome i političkome kontekstu, pri čemu se često služi zvučnim nuspojavama suvremenog društva. Autorica je akustičkih, elektroakustičkih i intermedijalnih djela, zvučnih instalacija, glazbe za film i kazalište, kao i triju opera. Suradivala je s brojnim ansamblima i umjetnicima iz raznih područja djelovanja, na projektima širokog žanrovskog spektra u Europi i šire. Dobitnica je Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za najbolje glazbeno djelo 2013. godine za glazbeno-scensku suitu *Planet 8* u produkciji Muzičkog salona SC-a, Austrijske državne stipendije za kompoziciju, kao i stipendije DAAD-a, *Artists-in-Berlin*, za 2019. godinu. Osim skladateljske djelatnosti, bila je aktivna i kao producentica festivala Dani Nove glazbe Split te je jedna od osnivača i članova *Black Page Orchestra*, ansambla za radikalnu i beskompromisnu glazbu suvremenog doba.

O skladbi ***Growing 3*** iz 2007., Mirela Ivičević je zapisala: „Rano djelo. Naslov sve govori. Posvećeno Triju GIG.“

Tomislav Uhlak, biografija na str. 8.

Skladba ***Elegija i ples***, za flautu, violu i harfu, nastala je 2001. godine, a praižveli su je 16. listopada 2002. u Međunarodnom centru za usluge u kulturi Travno u Zagrebu flautistica Ines Gvozdanović, violist Marin Dujmić i harfistica Doris Karamatić. Tomislav Uhlak djelo je napisao na zamolbu prerano preminulog violista Marina Dujmića, s kojim je svojedobno surađivao u Zagrebačkom gradskom kazalištu *Komedija*. Za Hrvatski radio *Elegiju i ples* snimili su flautistica Tamara Coha Mandić, violist Milan Čunko i harfistica Diana Grubišić Čiković.

Krešimir Seletković (Slavonski Brod, 1974.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Davorina Kempfa. Polazio je ljetne tečajeve u Semmeringu (Austrija), Radziejowicama (Poljska), Darmstadtu (Njemačka), Szombathelyju (Mađarska) i Grožnjanu (Hrvatska). Skladbe su mu izvođene u Hrvatskoj, Italiji, Sloveniji, Rusiji, Kini, Austriji, Kanadi i Nizozemskoj. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u zvanju redovitog profesora, a niz godina bio je prodekan za nastavu. Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja, a od 2003. do 2012. godine bio je urednik edicije *ars croatica* Hrvatskog društva skladatelja. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu (1999.), Nagrade *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2000.), Nagrade za najbolju glazbu za dječju predstavu na 19. SLUK-u (Susret lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku, 2003.), Nagrade *Stjepan Šulek* (2004.), Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (2009.) te nekoliko diskografskih nagrada *Porin*. Skladbe su mu izvođene u Hrvatskoj (Muzički biennale Zagreb, međunarodna Glazbena tribina u Opatiji i Puli, Osorske glazbene večeri, Dani hrvatske glazbe itd.), Italiji (Udine), Austriji (Semmering, Graz) i Rusiji (*Moskovska jesen*, 2007.). Godine 2000. njegova skladba *Minimo* izvedena je na Svjetskim danima glazbe u Luksemburgu. Balet *Air*, praižveden na 26. MBZ-u, za koji je Seletković skladao glazbu, proglašen je najboljom baletnom predstavom u cjelini za 2011. godinu (Nagrada hrvatskoga glumišta). Od 2012. godine bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb.

„Skladba ***Slow motion*** nastala je na poticaj Tamare Cohe Mandić i Dijane Grubišić Čiković, kojima je i posvećena. Temelji se na suprotnosti značenja riječi iz naslova (*slow* – polagano, *motion* – pokret), te tako sadrži odsjeke koji su polaganijega i pokretljivijega karaktera. Završetak donosi pravo značenje riječi iz naslova, gdje se iz izloženog materijala pokušava oponašati termin posuđen iz filmske umjetnosti.“ (Krešimir Seletković)

Frederic Rzewski (1938.) američki je skladatelj i pijanist. U njegove najznačajnije skladbe, koje se često bave društvenim i političkim temama, ubrajaju se minimalistička *Coming together* i varijacije za klavir, *The People United Will Never Be Defeated*. Roden u Westfieldu, Massachusetts, pohađao je *Phillips Academy*, *Harvard* i *Princeton*, gdje su mu profesori bili Randall Thompson, Roger Sessions, Walter Piston i Milton Babbitt. 1960. godine otišao je u Italiju, na putovanje koje je bilo ključno u njegovom budućem glazbenom razvoju. Osim što je studirao kod Luigija Dallapiccole, započeo je karijeru kao izvođač nove klavirske glazbe, često s improvizacijskim elementima. Nekoliko godina kasnije bio je suosnivač ansambla

Musica Elettronica Viva s Alvinom Curranom i Richardom Teitelbaumom. *Musica Elettronica Viva* glazbu je zamišljala kao kolektivni proces suradnje, s improvizacijom i *live* elektronikom. Godine 1971. vratio se u New York, a 1977. postao je profesor kompozicije na Kraljevskom konzervatoriju za glazbu u Liègeu u Belgiji. Povremeno je podučavao u školama i na sveučilištima u SAD-u i Europi, uključujući Sveučilište Yale, Sveučilište u Cincinnatiju, Kalifornijski institut za umjetnost, Kalifornijsko sveučilište u San Diegu, Kraljevski konzervatorij u Haagu i *Trinity College of Music* u Londonu. Mnoga su njegova djela nadahnuta sekularnim i društveno-povijesnim temama, pokazuju duboku političku svijest i sadrže improvizacijske elemente. Godine 2003. svirao je solističku dionicu prilikom praizvedbe svoga Klavirskoga koncerta u sklopu festivala *BBC Proms*.

Minimalističko djelo ***Coming Together***, za pripovjedača i ansambl, iz 1974., svojevrsna je prekretnica na području avangardne glazbe, s istaknutom političkom porukom, koju je prvi pod etiketom *Opus One* objavio izdavač Max Schubel. U njoj, kao i u djelu *Attica*, Rzewski glazbom prati poznatu pobunu u američkom zatvoru 1971. godine. Djelo se temelji na pismu Sama Melvillea, jednoga od predvodnika pobune u zatvoru Attica, koji je tom prigodom ubijen. Riječ je o fragmentima iz života u zatvoru, koji osciliraju između prizvuka priznanja i himne slobodi, uokvireni dirljivim ozračjem suosjećanja. Glazbeni materijal uznemirujuć je i melankoličan, uz harmonijska i melodijska ponavljanja koja žele prenijeti atmosferu života iza rešetaka, prema kraju prizivajući psihozu, nagonilani bijes izazvan nepravdom, stavljajući u prvi plan opsesiju katarzičnim iskustvom, istodobno emocionalnim, fizičkim i mentalnim.

Mia Elezović, biografija na str. 42.

Ivana Kuljerić Bilić, biografija na str. 50.

Gordan Tudor jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj i pedagog. Višestruki pobjednik državnih i međunarodnih natjecanja saksofonistâ i skladateljâ te dobitnik najviših umjetničkih te diskografskih nagrada. Nastupao je po čitavoj Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima (duo, trio, kvartet, solo + elektronika) te kao solist s mnogim orkestrima. Trenutačno vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), a do 2017. radio je i kao profesor saksofona u GŠ Josipa Hatza u Splitu te kao gostujući profesor – docent saksofona na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu (AUNS). Umjetnički je voditelj ansambla za suvremenu glazbu S/UMAS, koji je osnovao pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Školovao se u u Splitu (D. Colić), Zagrebu (D. Sremec), Amsterdamu (A. Bornkamp) i Parizu (C. Delangle). Gordan je alt saksofonist hvaljenog *Papandopulo kvarteta* te sopran saksofonist *Trija GIG*.

IMPRESSUM

Umjetnički voditelj

56. Glazbene tribine Opatija:

Tibor Szivovicza

Nositelj manifestacije:

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić, direktorica

Urednica i autorica tekstova:

Bojana Plečaš Kalebota

Lektura:

Mirna Murati

Likovno oblikovanje:

Emil Šimik/Econik d.o.o.

Tisak:

New Flyer d.o.o., Zagreb

Zagreb, studeni 2019.

LOKACIJE

Remisens Premium Heritage Hotel Imperial

Maršala Tita 124/3. Opatija

Kulturni dom Zora

Vladimira Nazora 4. Opatija